

مروری بر غشاها نانو صافش بستر مختلط برپایه پلی سولفون و پلی اترسولفون / نانوذرات کربنی

نادر غلامی^۱ و حسین مهدوی^{۲*}

۱. دکترا شیمی در دانشکده شیمی، پردیس علوم، دانشگاه تهران، تهران، ایران

۲. استاد دانشکده شیمی، پردیس علوم، دانشگاه تهران، تهران، ایران

دریافت: مرداد ۹۹ بازنگری: مرداد ۹۹ پذیرش: شهریور ۹۹

چکیده: با وجود آنکه فناوری غشاها نسبت به روش‌های متداول جداسازی، دارای مزایایی مانند توانایی حذف بالا، انعطاف‌پذیری عملیات، اثربخشی بهتر در جداسازی است، ولی گرفتگی محدودیت اصلی در به کارگیری بیشتر فناوری غشاها است که دلیل اصلی آن آب‌گریزی ذاتی مواد سازنده غشا است. برای غلبه بر این اشکال از غشاها نانوچندسازه استفاده می‌شود. در بین فرایندهای غشاها، نانو صافش (NF) کاربردهایی در تصفیه انواع آب‌های زیرزمینی و سطحی، تصفیه پساب و پیش عملیات نمک‌زدایی دارد. از آنجا که فرایند NF در فشار پایین‌تری انجام می‌شود، از دید مصرف انرژی فرایندی بسیار با صرفه‌تر است. در این مقاله مروری، اصلاح غشاها پلی سولفون/پلی اترسولفون در رابطه با عملکرد ضدگرفتگی و سازوکار کاهش گرفتگی برپایه روش‌های متفاوت اصلاح غشا بررسی شده است. این بررسی نشان می‌دهد که آب‌دوستی در سطح غشا پلی سولفون/پلی اترسولفون بهمود می‌باشد. همچنین، مطالعه‌ای جامع درباره ساخت غشاها نانوچندسازه‌ای به دست آمده از به کارگیری نانوذرات در غشا به سپاری بستر مختلط، ویژگی و کاربرد آن‌ها با پرکننده‌های آلی (مانند گرافن و نانولوله کربنی) انجام شده است. روش‌های شناسایی به کارگرفته شده برای غشاها اصلاح شده نیز مورد بررسی قرار گرفته است.

واژه‌های کلیدی: نانو صافش، گرفتگی، آب‌دوستی، آب‌گریزی، پلی اترسولفون، پلی سولفون، غشا بستر مختلط

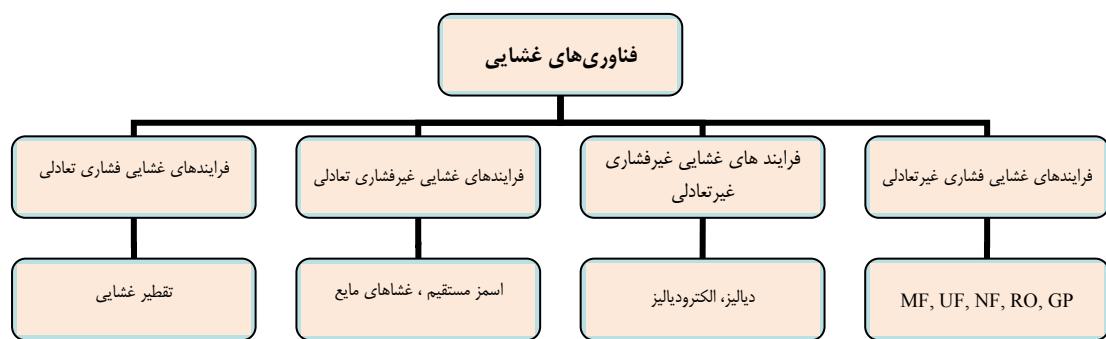
[۱]. بهمنظور تحقق این امر باید از فرایندهای جداسازی مدرن و مقرن به صرفه در صنایع شیمیایی، دارویی، غذایی، بیوفناوری و زیست محیطی، برای تهیه آب آشامیدنی از آب دریا، تصفیه پساب‌های صنعتی، جداسازی مواد اضافی از آن و بازیافت اجزاء با ارزش، استفاده شود. خوشبختانه، تاکنون

مقدمه

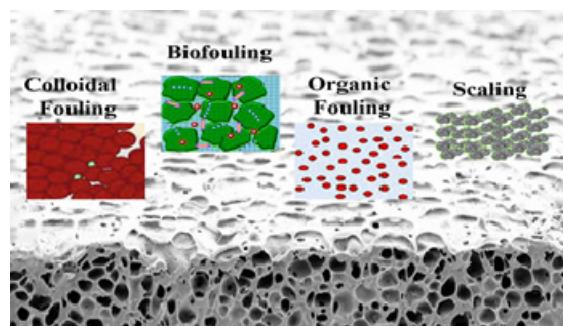
با روزگاری چالش امروز بشر به دست آوردن آب آشامیدنی تمیز از آب شور دریا به عنوان فراوان‌ترین منبع آب جهان، تصفیه و بازیافت پساب و حذف ترکیبات خطرناک تولیدی به وسیله صنایع متفاوت مانند نساجی، چرم، رنگ و ... است

تغییر فاز، سازگاری با محیط زیست (دوستدار محیط زیست)، دسترسی آسان نسبت به روش‌های متداول جداسازی است [۳]. در اصلی‌ترین فرایندهای غشاپی از نیروی فشار به عنوان نیروی جلوبرنده استفاده می‌شود که شامل میکرو صافش، فرا صافش (UF Ultrafiltration) نانو صافش (NF Nanofiltration)، اسمز معکوس (RO Reverse Osmosis) و سایر فرایندها مانند جداسازی گاز و پیش‌تبخیری (PV Pre-evaporation) است [۴]. ثابت شده است که فرایندهای جداسازی غشاپی، یک روش مؤثر در از بین بردن طیف گستردگی از آلاینده‌های آب است [۵]. در شکل ۱ طرح‌واره‌ای از فرایندهای غشاپی متفاوت نشان داده شده است.

روش‌های متفاوت تصفیه آب توسعه داده شده و آب آشامیدنی سالم تأمین می‌شود. این روش‌ها شامل: انقاد/ لخته‌شدن (Flocculation)، تنهشیتی (Sedimentation)، صافش (Filtration) و انواع روش‌های غشاپی است [۲]. لازم به ذکر است که هیچ یک این روش‌ها به تنها یی به کارگرفته نشده و به طور معمول با توجه به منبع و کیفیت آب مورد تصفیه، ترکیبی از آن‌ها استفاده می‌شود. بهر حال، فناوری غشا در بسیاری از بخش‌های صنایع غذایی، پزشکی، دارویی، فرایندهای تصفیه پساب و مواد شیمیایی نسبت به سایر روش‌های جداسازی و تصفیه اهمیت زیادی پیدا کرده است. دلیل این موضوع مزایای بیشتر این فناوری مانند توانایی حذف بالا، انعطاف‌پذیری عملیات، اثربخشی در جداسازی، سادگی شرایط عملیاتی، مصرف کم انرژی، عدم

شکل ۱ طرح‌واره‌ای از فرایندهای غشا

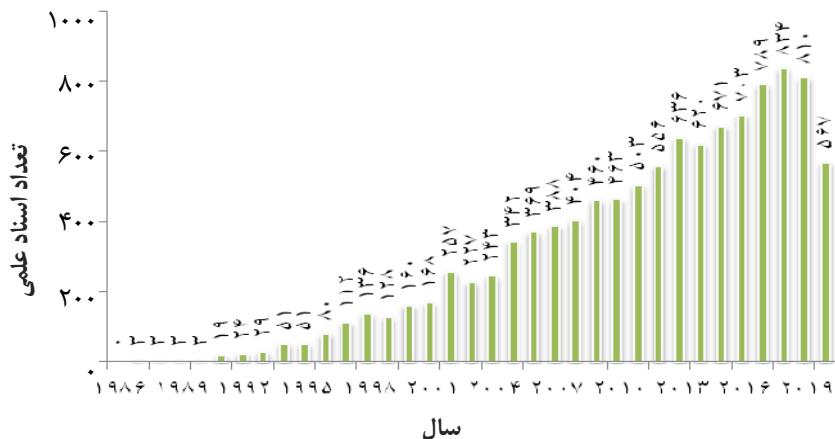

شکل ۲ تصویر کلی انواع گرفتگی و رسوب بر غشا

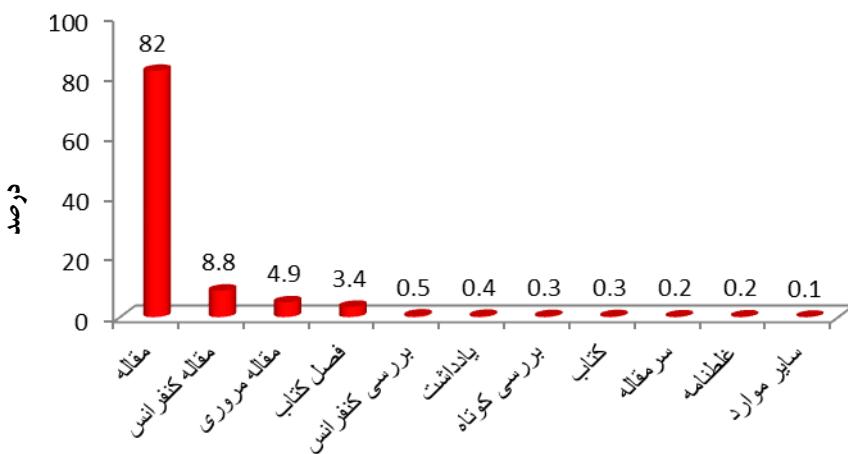
به موازات قابلیت فرایندهای جداسازی غشاپی در افزایش کیفیت آب به دست آمده از پساب، چالش بروز پدیده گرفتگی و هزینه‌های مرتبط بر آن به ویژه در رابطه با فرایندهای فرا صافش، نانو صافش و اسمز معکوس بسیار جدی [۶] بوده و در واقع نقطه ضعف اصلی به کارگیری فناوری غشاپی، کاهش شار در حین صافش به دلیل همین پدیده گرفتگی است. تصویر کلی انواع متفاوت گرفتگی و رسوب بر غشاها در شکل ۲ مشاهده می‌شود.

عملیاتی است [۸]. از فرایند NF در موارد بسیاری بهویژه در تصفیه آب و پساب، داروسازی، زیستفناوری و مهندسی مواد غذایی استفاده می‌شود. برپایه پایگاه اطلاعاتی Scopus (نمودار شکل ۳)، از سال ۱۹۸۶ تا سال ۲۰۲۰ حدود ۱۰۸۱۳ سند علمی مانند کتاب، مقاله، پتنت و ... منتشر شده که، به تفکیک در نمودار شکل ۴ آمده است.

در بین فرایندهای غشایی، نانوتصفش از اواخر دهه ۱۹۸۰ وارد عرصه شده و جنبه‌های متفاوتی از آن در مقاله‌های بررسی شده است [۷]. غشاها نانوتصفش از نظر ویژگی‌های عملکردی ماین غشاها اسمز معکوس و فracash از قرار گرفته است. از مهم‌ترین مزایای فرایند نانوتصفش، نیاز به فشارهای کم، شارزیاد، پس زنی بالای نمک‌های چندظرفیتی، هزینه‌های کم سرمایه‌گذاری و

شکل ۳ نمودار تعداد اسناد منتشر شده در زمینه فرایند نانوفیلتراسیون از سال ۱۹۸۶ تا ۲۰۱۹

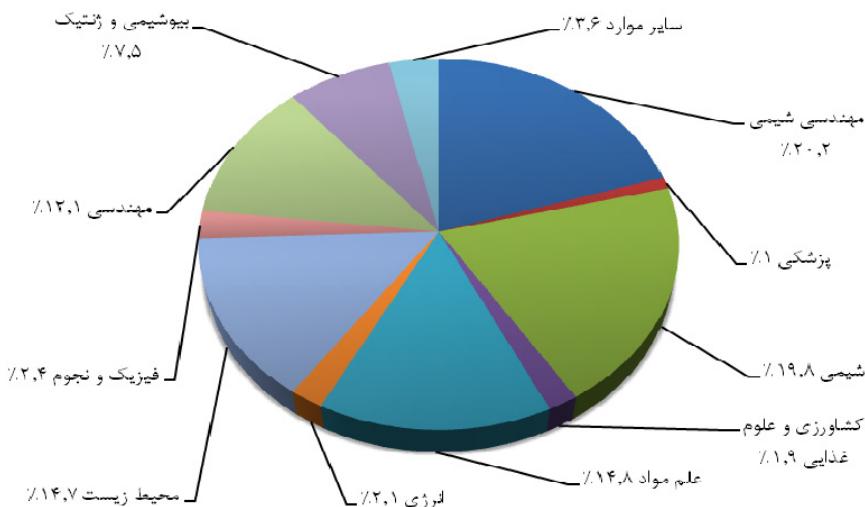
شکل ۴ نمودار درصد نوع اسناد منتشرشده در زمینه فرایند نانوفیلتراسیون از سال ۱۹۸۶ تا ۲۰۱۹

فرایند NF از سال ۱۹۸۶ تا سال ۲۰۲۰ مشاهده می‌شود. تمرکز اصلی در این مقاله‌های بر غشاها NF در کاربردهای

برپایه اطلاعات به دست آمده از پایگاه اطلاعاتی یاد شده، در شکل ۵ گروه‌بندی مقاله‌های چاپ شده در زمینه

(۲۱٪)، فیزیک و نجوم (۲۴٪)، مهندسی (۱۲٪) و سایر موارد (۳۶٪) است.

محیط زیست (۱۷٪)، مهندسی شیمی (۲۰٪)، بیوشیمی و ژنتیک (۲۵٪)، پزشکی (۱٪)، شیمی (۱۹٪)، کشاورزی و علوم غذایی (۱۹٪)، علم مواد (۱۸٪)، انرژی

شکل ۵ نمودار گروه‌بندی مقاله‌های چاپ شده در زمینه فرایند نانو صافش از سال ۱۹۸۶ تا سال ۲۰۲۰

مقاومت شیمیایی، ویژگی گرمایی و مکانیکی بسیار مناسب به طور گسترده در ساخت غشا استفاده شده است [۱۱]. از طرف دیگر پلی‌سولفون به دلیل کم هزینه‌تر و در دسترس بودن [۱۲] و پایداری شیمیایی و گرمایی بسیار مناسب، گسترده‌ترین ماده غشایی مورد استفاده است [۱۳]. پلی-سولفون به طور گسترده در زمینه‌های متفاوتی مانند میکرو صافش [۱۴] فرآصفش [۱۵]، و همچنین غشاها نانو صافش [۱۶] در مقیاس آزمایشگاهی و صنعتی [۱۷] مورد استفاده قرار گرفته است. معایب پلی‌سولفون و پلی‌اترسولفون ویژگی به نسبت آب گریزی آن است که منجر به گرفتگی در غشاها و ناشی از جذب محلول‌های خوراک بر سطح غشا و حفره‌ها شده و منجر به کاهش شدید در شار نفوذی در طول زمان عملیات می‌شود [۱۱].

ساخтар و ویژگی مواد بسپاری سازنده غشاها
 به طور کلی مواد بسپاری سازنده غشاها ساختار و ویژگی متنوعی دارند. در این میان بسپارهای متفاوتی مانند سلولز نیترات، پلی‌سولفون (PSF)، پلی‌اترسولفون (PES) Polyethersulfone (PES)، پلی‌اکریلونیتریل (Polyacrylonitrile (PAN))، پلی‌وینیلiden فلوراید (Polyvinylidene fluoride (PVDF))، پلی‌پروپیلن Polyvinyl Polypropylene (PP)، پلی‌وینیل‌الکل (Polyvinyl alcohol (PVA))، پلی‌تترافلوروواتیلن Polytetrafluoroethylene (PTFE) و پلی‌ایمید Celoseacetate (Polyimide (PI)), پلی‌آمید (PA)، پلی‌تریمید Polyamide (PAE)، پلی‌امید (CA)، پلی‌تراترسولفون (Polyetherimide (PEI)) و پلی‌(فنیل‌اتراترسولفون) Polyetherimide (PEI)، پلی‌پروپیلن و پلی‌اتیلن و ... به طور گسترده به عنوان مانند پایه در ساخت غشا مورد استفاده قرار گرفته‌اند [۹ و ۱۰]. پلی‌اترسولفون به دلیل

متفاوتی مانند ZnO , Ag , TiO_2 , GO و غیره در تهیه غشاها نانوچندسازه در کاربردهای جداسازی استفاده شده است [۲۵]. از میان روش‌های اصلاحی مربوط به توده بسپار، سولفونهشدن و کربوکسیلهشدن بیشترین توجه را به خود جلب کرده‌اند، هرچند که بیشتر از سولفونهشدن استفاده می‌شود. بهمنظور افزایش آب‌دوستی، بهبود ویژگی ضدگرفتگی و عامل دارکردن سطح غشاها و اصلاح سطح آن‌ها از روش‌های پیش‌جذبی [۲۰]، آمایش با پلاسمما [۲۶]، بسپارش پیوندی روی سطح غشا، القا بسپارش پیوندی با تابش UV یا پیوندزن با UV القایی [۲۷]، بسپارش پیوندی القاشهه با تابش‌های یونی یا پیوندزن از راه تابش پرتو یون [۲۸]، بسپارش پیوندی القاشهه با آغازگرهای اکسایش-کاهش یا پیوندزن پس از آغاز اکسایش-کاهش [۲۹]، شبکه‌ای‌شدن القاشهه گرمایی [۳۰]، اصلاح به کمک نانوذرات، اصلاح سطح با مواد افزودنی، اصلاح سطح باروش‌های پوشش‌دهی، اکسایش شیمیایی، واکنش‌های آلی کالاسیک استفاده می‌شود. آلیاژکردن و محلوطسازی پلی‌سولفون و پلی‌اترسولفون به طور معمول به افزایش آب‌دوستی کمک می‌کند. با بررسی پژوهش‌های متمرکز بر اصلاح غشاها تهیه شده برپایه خانواده پلی‌سولفون، به صورت خلاصه مهم‌ترین کارهای انجام شده در این زمینه در جدول ۱ آورده شده است. همچنین، در جدول ۲، روش‌های متفاوت دیگر اصلاح غشاها نشان داده شده است.

روش‌های اصلاح غشاها پلی‌سولفون و پلی‌اترسولفون یکی از مهم‌ترین رویکردهای اصلاح غشاها پلی‌سولفونی آب‌دوست کردن سطح غشا است. با انجام اصلاح، غشا تمایل بیشتری برای تماس با آب پیدا کرده و در نتیجه مواد آلاینده نمی‌تواند به راحتی بر روی سطح غشا بچسبند و غشا خیلی دیرتر دچار پدیده گرفتگی^۱ می‌شود و کاربرد غشا در فرایند بهبود می‌یابد [۱۸]. گرفتگی غشاها بهدلیل وجود مواد پروتئینی و آلی آب‌گریز طبیعی و پذیرفته شده است. از این‌رو، افزایش آب‌دوستی غشا می‌تواند موجب کاهش گرفتگی شود. محدودیت اصلی پلی‌سولفون و پلی‌اترسولفون ویژگی بهنسبت زیاد آب‌گریزی آن‌هاست که بدلیل جذب املال غیرقطبی و ذرات آب‌گریز با باکتری‌ها روی سطح آن‌ها می‌تواند به گرفتگی شدید غشا منجر شود [۱۹]. این روند منجر به کاهش تدریجی شار، نیاز به تمیزسازی مداوم غشا، کاهش عمر مفید غشا و کاربردهای آن می‌شود [۲۰]. بنابراین، دستیابی به ویژگی مطلوب سطح با اصلاح در ویژگی غشا پلی‌سولفون و پلی‌اترسولفون، هدفی سودمند و مهم برای پژوهشگران و صنایع غشایی است. ساخت غشاها بسپاری آب‌دوست با روش‌های متفاوتی انجام می‌شود. برای مثال، پولورونیک F127 یک هم‌بسپار دوگانه‌دوست بوده که به عنوان عامل اصلاح‌کننده سطح و حفره‌ساز برای ساخت غشاها فراصافش پلی‌اترسولفون (PES) استفاده شده است [۲۱]. به طور کلی اصلاح و بهبود ویژگی غشاها بسپاری به سه روش اصلاح توده^۲ بسپار، اصلاح سطح و آلیاژکردن^۳ بسپارها انجام می‌گیرد [۲۲]. مهم‌ترین روش‌های اصلاح توده؛ افزودن نانوذرات متفاوت [۲۳]، سولفونهشدن [۲۴]، کربوکسیلهشدن [۲۵]، نیترودارشدن PES [۲۶] و نیز پیوندزن بسپارهای عاملی متفاوت بر پیکره PES است [۲۷]. تاکنون از نانوذرات

جدول ۱ مهم‌ترین پژوهش‌های انجام شده در زمینه اصلاح غشاها پلی‌سولفونی

ماده غشایی	اصلاح
PES	تهییه CNT پوشش شده با Ni-Pd-Sn به عنوان کاتالیست در بستر غشا مخلوط پلی‌اترسولفون اصلاح شده با بسپار پرشاخه [۳۱]
PES	نوع جدیدی از چارچوب آلی فلزی Zn برای تهییه غشاها بستر مخلوط * PES برای افزایش نفوذپذیری CO_2 و CH_4 و کاهش انتخاب‌پذیری [۳۲]
PES	اصلاح کارآمد و تهییه غشا مخلوط PES/SMA با استفاده از هم‌بسپار آب دوست اندرید استایرن- مالیک(SMA) از طریق واکنش بازشدن حلقه گروه‌های اندریدی آن با دی‌اتانول آمین (DEA) [۳۳]
PES	تهییه غشا نانو صافش چند سازه‌ای لایه نازک ** کارآمد پلی‌اورتان بر روی پشتیبان PES از طریق بسپارش بین سطحی متیلن‌دی‌فنیل‌دی‌ایزو‌سیانات (MDI) و تولید پلی‌استرها پرشاخه ۲ و ۲-بیس (هیدروکسی متیل) پروپیونیک اسید (بیس- MPA) [۳۴] Boltron® (HBPE)
PES	آمیخت با پلاسما سطح غشا PES با واکنش بین ۳-آمینو پروپیل تری‌اکتیکیلان (APTES) و ۲-پیریدین کربال‌الدئید بر سطح PES تحت آمیخت با پلاسما و تولید غشا ۲-پیریدین کربال‌الدئید-پلی‌اترسولفون (PY-PES) [۳۵]
PSf	بررسی اثر هم‌بسپارهای پیوندی پلی‌سولفون به عنوان عوامل اصلاح شده در غشاها ترکیبی و تهییه غشا ترکیب پلی‌سولفون با (پلی‌سولفون- گرافت شده- پلی-(n-بوتیل‌اکریلات) و پلی‌سولفون- کرافت شده- پلی (tert- بوتیل‌اکریلات) با روش ترکیب کردن *** [۳۶]
PES	ساخت غشاها نانو چند سازه‌ای PES/GO و PES/sulfonated GO
PES	تهییه دو بسپار ترکیبی پلی‌اترسولفون اپلی استر پرشاخه و پلی‌آمین استر پرشاخه و استفاده از پلی‌استر و پلی‌(آمین استر) پرشاخه، به عنوان مواد افزودنی در تهییه آن‌ها [۳۷]
PSf	تهییه غشا ترکیبی هم‌بسپار پلی‌سولفون- پیوند زدن- پلی (tert- بوتیل‌اکریلات) و پلی‌سولفون با کمک روش پیوند زدن ATRP
PSf	پلی‌سولفون پیوندی اصلاح شده با پیوند ATRP، پیوند زدن n-butylacrylate از پلی‌سولفون کلرومتبیله شده [۳۸]

* Mixed Matrix Membrane ** Thin-film composite (TFC) *** Blending

جدول ۲ روش‌های متفاوت دیگر اصلاح غشاها پلی‌سولفونی

ماده غشایی	الف- اصلاح سطح غشا
PES	جذب سطحی PVA و شبکه‌ای شدن با محلول بوراکس [۴۰]
PSf	بسپارش پیوند القایی UV با نمک (۳-(متاکریلویلامینو)پروپیل)- دی‌متیل (۳‌سولفوبوپیل) آمونیم هیدروکسید (MPDSAH) با استفاده از بنزوفون به عنوان آغازگر نوری [۴۱]
PES	پوشش PVA و غوطه‌وری در حمام شبکه‌ای کنده ۱/۵ وزنی گلوتارآلدئید و ۰/۵ وزنی H_2SO_4 [۴۲]
PES	پوشش N-O-کربوکسی متیل کیتوسان (NOCC) بر روی غشا PES و سپس شبکه‌ای کردن با استفاده از گلوتارآلدئید [۴۳]
PES	ریختن مخلوط بسپار آکریلونیتریل بوتا دین استایرن/ کیتوسان بر روی بستر PES [۴۴]

ماده غشایی	ب- اصلاح واکنشی
PES	تتراتیل تیتانات (TET) با مقدار مناسب HCl و آب یون‌زدوده (DI) به DMAc برای تهییه محلول TET اضافه و سپس افزودن به محلول PES-DMAc [۴۵]

1. Metal organic framework

آمده است. بالتا و همکارانش [۵۳] از ZnO بهمنظر گایگرینی برای TiO_2 در قالب مواد با هزینه پایین استفاده کردند. آن‌ها تهیه و بررسی عملکرد غشاها چندسازه PES/ZnO با مقادیر متفاوت نانوذرات ZnO را گزارش کردند. نتایج بهبود تراوایی، پس‌زنی رنگ، و مقاومت در برابرگرفتگی با افزودن نانوذرات ZnO را نشان داد. در پژوهشی دیگر، هس و همکارانش [۵۴] از مشارکت نانوذرات ZnO با قطر حفرات (کمتر از ۲۰ تا بیش از ۱۰۰ nm) همراه با گلیسروول برای بستر PES استفاده کردند. افزودن نانوذرات ZnO بهبود تراوایی، پس‌زنی رنگ، و مقاومت در برابرگرفتگی را نشان داد. در پژوهشی دیگر، افزودن تیتانیم دی‌اکسید به پلی‌اترسولفون موجب کاهش اندازه حفرات و نفوذپذیری شد [۵۵]. سوتو و همکارانش [۵۶] بهمنظر اصلاح ویژگی غشاها PES از نانوذرات TiO_2 بهمراه حلال دی‌متیل‌فرمamید^۱ (DMF) و اتانول استفاده کردند. نتایج پژوهش آن‌ها نشان داد اندازه و نوع حفرات، ساختار بخش پشتیبان و زیرلایه و نفوذپذیری بستگی محسوسی به غلظت TiO_2 و اتانول داشت و موجب بهبود ویژگی ضدگرفتگی شد، ولی در بازداری تغییر چشم‌گیری دیده نشد. در پژوهشی دیگر، پراشانتا [۵۷] از TiO_2 بهمنظر تقویت بستر PES سولفونه استفاده و نتایج کاهش نفوذپذیری نسبت به متابولو و کاهش هدایت پروتون در غشاها پیل سوختی^۲ را نشان داد. باعه و گروه پژوهشی وی [۵۸] نیز غشا چندسازه‌ای را از غوطه‌وری PES در محلول حاوی TiO_2 تهیه و بهبود ویژگی ضدگرفتگی را مشاهده کردند. در پژوهشی دیگر، لای و همکارانش [۵۹] غشاها چندسازه‌ای PES- TiO_2 را بهروش وارونگی فاز^۳ با پراکنده‌سازی نانوذرات TiO_2 در محلول ریخته‌گری PES تهیه کردند. نتایج نشان داد که با افزودن نانوذرات TiO_2

اصلاح غشاها پلی‌سولفونی با نانوذرات غشاها نانوچندسازه‌ای از اختلاط نانوذرات (NPs) معدنی، آلی با بستر غشا بسپاری ساخته می‌شوند. نانوذرات موردنظر در توسعه غشاها نانوچندسازه‌ای به طور معمول عبارت‌اند از: تیتانیم دی‌اکسید (TiO_2)، آلومینیم اکسید (Al₂O₃)، روی‌اکسید (ZnO)، سیلیکا (SiO₂)، زیرکونیا (ZrO₂)، منگنز دی‌اکسید آبدار (HMO)، منیزیم هیدروکسید (Mg(OH)₂، کلسیم کربنات (CaCO₃)، اکسید مضاعف سیلیکون تیتانیم (TiSiO₄، نانوذرات آلی مانند نانولوله‌های کربن (CNT) و گرافن-اکسید (GO)، نانوذرات چندسازه‌ای TiO_2 -ZrO₂، SiO₂-TiO₂، GO-SiO₂ و نانوذراتی Zn-CeO₂، Ag-TiO₂، Ag-SiO₂، Al₂O₃-SiC مانند Ag و زئولیت‌ها [۴۶] تا [۴۸]. تا به امروز، بهمنظر بهبود آبدوستی سطح غشا PES نانوذرات متفاوتی مورداستفاده قرار گرفته‌اند. به طور معمول استفاده از نانومواد در ساختار غشا، منجر به ایجاد ساختار متخلخل‌تری در غشا می‌شود که ممکن است نسبت به پلی‌سولفون تنها، شار آب بالاتری داشته باشدند [۲۳].

اصلاح غشاها چندسازه به کمک نانوذرات معدنی (فلزی و اکسید فلزی)

استفاده از نانوذرات فلزی به‌واسطه روش‌های به نسبت آسان و مقرون به صرفه آن‌ها و همچنین مقدار بالای تأثیر آن‌ها در کارایی غشاها تهیه شده، بسیار موردنوجه قرار گرفته است. در دو دهه گذشته، مقاله‌های زیادی در ارتباط با کاربرد نانوذرات TiO_2 به دلیل اثر فوتوكاتالیستی عالی آن‌ها در تجزیه مواد آلی ایجاد کننده گرفتگی و میکروب‌ها، عملکرد چندمنظوره و کاربردهای گسترده آن در تصفیه آب و پساب در غشاها بسپاری منتشر شده که این اثر به خوبی در کارهای پژوهشی میائوچی و همکارانش [۴۹] و مدائی و قائمی [۵۰] و چندین پژوهش دیگر [۵۱ و ۵۲]

1. Dimethyl formamide (DMF)

2. Fuel Cell

3. Phase inversion method

جدول ۳ اصلاح غشاها پلی سولفونی با نانوذرات فلز/فلز اکسید

الف- روش اصلاح به کمک نانوذرات TiO_2	ماده غشایی
ترکیب کردن و خود تجمیع [۶۴]	PES
ترکیب کردن و ترسیب فشاری [۶۵]	PSf, PVDF, PAN
خود تجمیع [۵۸]	Sulfonated PES (s-PES)
خود تجمیع [۶۶]	PES
سل- ژل [۶۷]	PES
ترکیب کردن [۶۸]	PSf
سل- ژل [۶۹]	PSf
ترکیب کردن [۷۰]	PES
ترکیب کردن نانولوله های TiO_2 [۷۱]	PSf/Chitosan (CS)
ترکیب کردن نانولوله های TiO_2 [۷۲]	PES
ترکیب کردن [۷۳]	PES
ترکیب کردن [۷۴]	PSf
ترکیب کردن [۵۳]	PES
ب- روش اصلاح به کمک نانوذرات SiO_2	ماده غشایی
ترکیب کردن [۷۵]	PSf
سل- ژل [۷۶]	PES
ترکیب کردن محلول ZrO_2 تهیه شده از زیرکونیل کلرید [۷۷]	PES
ترکیب کردن نانوذرات Fe_3O_4 , جذب سطحی به کمک آکریلیک اسید مانند سپارش بین سطحی با پلی آمید و نانوذرات آهن اکسید [۷۸]	PSf
ترکیب کردن نانوذرات Fe_3O_4 , SiO_2 , پوشش شده با نانوذرات Fe_3O_4 , اصلاح آمینه آن و ... درون محلول ریخته گری [۷۹]	PES

اصلاح غشاها بر پایه نانوفناوری کریں از دهه های گذشته، فناوری نانوکربن به دلیل ویژگی متفاوت حیرت انگیز در مقایسه با پیش ماده های ماکرو یا میکرو آن ها، توجه بیشتری را به خود جلب کرده است [۸۰]. مواد نانوساختار پایه کربنی مانند گرافن اکسید به دلیل زیاد بودن نسبت مساحت به سطح، انعطاف پذیری ساختار، تحرک عالی در حمل بار، رسانایی الکتریکی و گرمایی خوبی

به PES، پایداری گرمایی بهبود، استحکام مکانیکی ارتقا و آب دوستی غشاها چند سازه ای افزایش یافت. مینگل یانگ و همکارانش [۶۰] برای تهیه غشا فرآصفش PES سولفونه به دلیل پایداری، در دسترس بودن و آب دوستی از TiO_2 استفاده کردند. نتایج بهبودی قابل توجهی را در آب دوستی سطح غشا نشان داد. لیو و همکارانش [۶۱] در پژوهش های خود تهیه غشاها فرآصفش چند سازه ای آلی-معدنی PES- SiO_2 به روش وارونگی فاز رسوبدهی-غوطه وری را بررسی تا از نتایج آن در پل سوختی H_2/Cl_2 و جایگزینی غشاها تبدیل یونی استفاده کنند. غشا چند سازه ای به دست آمده آب دوستی و تخلخل^۱ بالا داشت.

جمشیدی گوهری و همکارانش [۶۲] یک غشا بستر مختلط فرآصفش منگنز دی اکسید آبدار (HMO) در PES را برای حذف Pb(II) تهیه کردند. به دلیل افزایش تخلخل، آب دوستی بیشتر و زبری سطح غشا، شار آب خالص افزایش یافت. نتایج مطالعات جذب نشان داد که PES/HMO قادر به حذف Pb(II) است. جمشیدی گوهری و همکارانش [۶۳] در پژوهشی دیگر، به منظور توسعه ویژگی خدگرفتگی غشا PES، غشاها بستر مختلط را با وارد کردن نانومواد منگنز دی اکسید آبدار در PES به روش رسوبدهی-غوطه وری ساختند. نتایج این بررسی نشان داد که آب دوست، PES/HMO، افزایش موجب ارتقا آب دوستی غشا مختلط شار آب نسبت به غشا PES و افزایش مقدار پس زنی فاضلاب تهیه شده حاوی ppm ۱۰۰۰ نفت، شده است. در جدول ۳ به صورت خلاصه برخی دیگر از پژوهش های انجام شده در این زمینه آورده شده است.

1 Porosity

از نانوچندسازهای بسپاری مشتقات گرافنی در تهیه غشاها متفاوت برای کاربردهای تبادل سل سوختی [۹۲]، اولتراسافش [۹۳]، نانوصافش [۹۴]، پیشتبخیری [۹۵] و جداسازی گاز [۹۶] استفاده شده است. در طی چند سال گذشته، پژوهشگران متعددی مشارکت GO را در بسترهای غشایی بسپاری متدائل مانند پلی‌سولفون (PSf)، پلی‌اترسولفون (PES)، پلی‌وینیلیدن‌دی‌فلورايد (PVDF)، پلی‌اکریلونیتریل (PAN) و همبسپارهای آن‌ها با هدف توسعه غشاها نانوچندسازهای ضدگرفتگی بررسی کردند [۹۷ تا ۹۹].

GO به صورت‌های متفاوت مانند غشاها اصلاح شده GO سطح به کمک GO و غشاها تهیه شده با اختلاط GO به منظور بهبود ویژگی غشایی برای کاربرد نمک‌زدایی استفاده شده است. بررسی‌ها نشان داده است که ویژگی متفاوت غشایی مانند مقاومت مکانیکی، ویژگی ضدمیکروبی و ضدگرفتگی، انتخاب‌پذیری، شار آب و ویژگی گرمایی و فتوکاتالیستی پس از اختلاط GO به طور قابل توجهی در MF، UF، NF، RO، TFC^۱ و پیش‌تبخیری مثبت به غشاها خالص و تنها، بهبود می‌یابد. گزارش عملکرد غشاها حاوی GO در حذف رنگ‌ها، جداسازی یون‌های یک و دو ظرفیتی، و آب‌گیری از مخلوط‌های حلال و آب مثبت بوده است [۲۵].

رحیمی و همکارانش [۱۶] غشا نانوصافش نوین بستر مخلوط پلی‌اترسولفون حاوی نانوصفحه‌های گرافن‌اکسید (GO) را ساختند. نتایج نشان داد که پس از افزایش گرافن‌اکسید به محلول ریخته‌گری شار آب به دلیل آبدوستی غشاها تهیه شده، به طور قابل توجهی بهبود و غشاها بستر مخلوط تهیه شده ساختار انگشت مانند داشتند. غشاها حاوی GO ظرفیت لازم برای حذف رنگ قرمز مستقیم ^۲ را

[۸۱] که دارند، بسیار مورد توجه قرار گرفته‌اند. بسپارها، روش‌های اصلاح غشا با نانوذرات پایه کربنی، مقدار امالح و مواد پس‌زده شده، روش‌های تهیه و روش‌های شناسایی در جدول ۴ آمده است.

مزیت استفاده از GO (با فرم مسطحی که دارد) نسبت به CNTs (همتای لوله‌ای GO) آن است که GO در دو طرف برای عامل‌دارکردن مکان‌های بیشتری دارد [۸۸]. همچنین، در روش‌های تهیه GO، فراورده آب‌دوست از صفحه‌های گرافنی به دست می‌آید، در حالی که CNTs به طور ذاتی آب‌گریز و بی‌اثرند و از این‌رو، به اسیدکاری نیاز دارند.

اصلاح غشاها به کمک نانوذرات گرافن‌اکسید مواد پایه گرافنی یکی از جدیدترین تحولات مواد در زمینه نانومواد است [۸۹]. گرافن و گرافن‌اکسید گروهی از نانومواد کربنی با ویژگی چشم‌گیر مانند نسبت بزرگ سطح به وزن، انعطاف‌پذیری، انتقال الکترونی برجهسته، ویژگی مکانیکی و گرمایی بسیار مناسب هستند [۲]. صفحه‌های دو بعدی GO پایداری مکانیکی، ویژگی پایداری فیزیکو-شیمیایی قابل قبول و حفرات نانومتری داشته و از این‌رو، به خوبی کاربردهای آن‌ها را در تصفیه آب توجیه و آن را به یک افزودنی جذاب در تهیه غشاها چندسازهای تبدیل می‌کند (به‌ویژه برای نانوصافش NF و نمک‌زدایی^۳) [۹۰]. نانوصفحه‌های گرافن‌اکسید (GO) دارای اکسیژن فراوان با گروه‌های عاملی (مانند گروه‌های هیدروکسیل، کربوکسیل، کربونیل و ایوکسی) هستند و در نتیجه آبدوستی بالا و واکنش‌پذیری برای آن‌ها ایجاد می‌شود [۹۱].

1. Desalination

2. Graphene oxide nanosheets

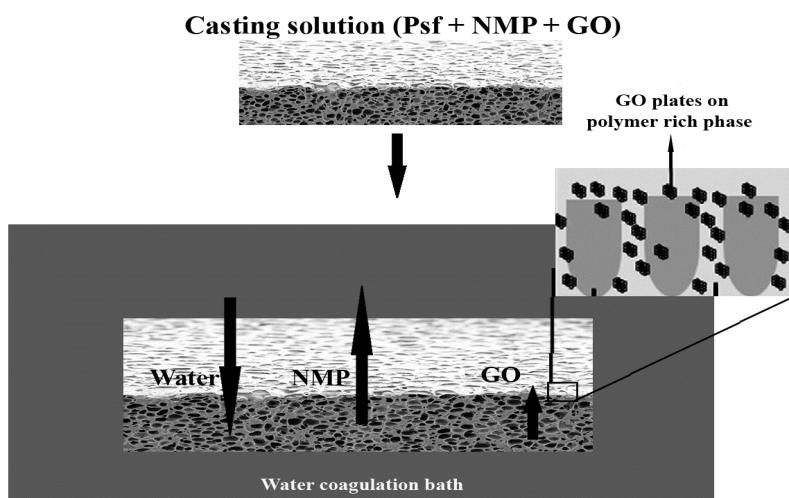
3. Thin-film composite

4. Direct red 16 dye

گانش و همکارانش [۹۴] تهیه غشاها بستر مختلط GO/PSf را با پراکنده کردن GO در حلال N-Metyl pyrrolidone (NMP) و (N-Methyl pyrrolidone) (NMP) سپس اختلاط آنها در محلول PSf-NMP تهیه کردند. نتایج بررسی نشان داد که عملکرد غشاها اصلاح شده در پس زنی نمک، شار آب خالص و ویژگی آبدوستی بهبود یافته است. غشا به دست آمده ویژگی مکانیکی مناسب و بازداری نمک در حدود ۷۲٪ در مقابل سدیم سولفات و افزایش شار و آبدوستی داشت. شکل ۶ تصویر کلی تهیه غشا پلی سولفون حاوی گرافن اکسید را نشان می‌دهد.

نسبت به غشاها PES فاقد GO داشتند. مقاومت غشاها در برابر گرفتگی به کمک صافش محلول پودر شیر نشان داد که از میان غشاها حاوی GO، غشا حاوی ۰/۵ درصد وزنی GO بهترین ویژگی ضد گرفتگی زیستی، بالاترین میانگین شعاع حفره، تخلخل و شار آب را دارد و نانو صفحه های GO، از جمله مواد ضد گرفتگی عالی بوده و کاربردهای جدید این نوع غشا یک امیدواری به حساب می‌آید.

نعمت‌المزاده و همکارانش [۱۰۰] غشاها نانو چندسازه ای پلی سولفون / گرافن اکسید (PSf/GO) را به روش وارونگی فاز تهیه کردند. از غشاها تهیه شده (PSf و PSf/GO) از محلول جداسازی متیلن‌بلو (MB) (Methylene blue) در غشا PSf/GO در مقایسه با آبی استفاده شد. غشا چندسازه PSf/GO در مقایسه با غشا PSf، جذب رنگ متیلن‌بلو بیشتری را نشان داد. با افزایش نسبت GO در غشا PSf به بیش از ۰/۷۵ درصد وزنی، جذب رنگ متیلن‌بلو تغییر قابل توجهی نکرد. بازده دفع با غشا PSf/GO-1.25٪ از سایر غشاها بالاتر بود.

شکل ۶ سازوکار NIPS در تهیه غشا پلی سولفون حاوی نانو صفحه های گرافن اکسید بر سطح غشا و سطح حفره

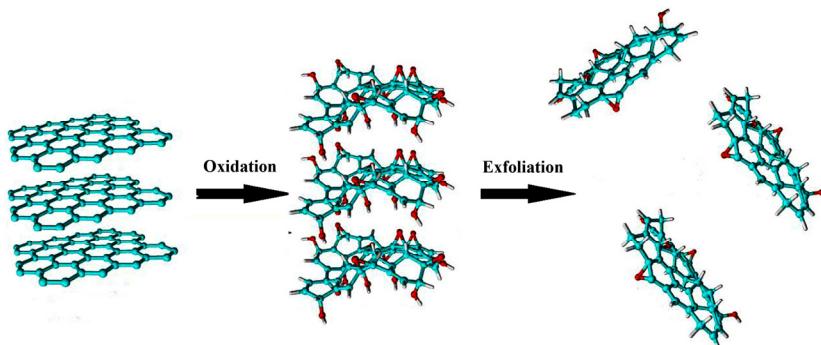
در ساختار غشا یی منجر به تشکیل خوشبهای تجمع یافته می‌شود. این موضوع بدلیل پراکندگی غیر همسان GO در غلظت های بالا بر عملکرد غشاها تأثیر منفی می‌گذارد.

ژانگ و همکارانش [۱۰۱] غشاها با چارچوب نانومتری گرافن اکسید را برای حذف فلزات سنگین در نانو صافش بررسی کردند. برپایه متون علمی، مقادیر بیش از حد نانومواد

ضدگرفتگی را نشان داد. در پژوهش دیگر، ناصری و همکارانش [۱۰۵] غشا PES فوق العاده نازک با پوشش GO را به منظور حذف آرسنیک تهیه کردند. نتایج بررسی عملکرد غشا، حاکی از افزایش مقدار حذف آرسنیک بود. هوم و همکارانش [۱۰۶] اصلاح غشاها میکرواصافش PES را با GO به منظور حذف رنگ متیلن بلو از محلول آبی بررسی کردند. غشا اصلاح شده مقدار پس زنی بسیار بالاتری را نسبت به غشا اصلاح نشده نشان داد و مشخص شد که به کارگیری نانوصفحه‌های GO در اصلاح سطح غشا موجب بهبود کارایی آن‌ها شده است. در یک پژوهش، با شبکه‌ای شدن نانوصفحه‌های GO بر روی پشتیبان PES اصلاح شده با پلی‌دوپامین مقدار شار ۴ تا ۱۰ بار بیشتر از اغلب غشاها نانواصافش تجاری شد [۱۰۷].

غلامی [۲۵] نانوذرات گرافن اکسید و گرافن اکسید سولفونه (Sulfonated graphene oxide) را سنتز و از آن‌ها برای ساخت غشاها نانوچندسازه PES به روش وارونگی فاز استفاده کرد. گرافن اکسید و گرافن اکسید سولفونه به ترتیب برپایه شکل‌های ۷ و ۸ تهیه شدند.

زین‌الدینی و همکارانش [۱۰۸] غشا بستر مختلط نانواصافش PES حاوی نانوصفحه‌های GO با غلظت‌های متفاوت را تولید و با توجه به نتایج بررسی، غشا ۰/۵ درصدوزنی GO بالاترین میانگین شعاع حفره، تخلخل، آبدوسنی، شار آب خالص و عملکرد ضدگرفتگی را داشت. به دلیل تجمع و کاهش مساحت سطح مؤثر نانوصفحه‌های GO در غلظت‌های بالاتر از این مقدار، کاهش این ویژگی‌ها که ناشی از کاهش تعداد گروه‌های عاملی در سطح غشا است، مشاهده می‌شود. در پژوهشی دیگر، مهلهینگام و همکارانش [۱۰۲] غشاها اولترااصافش PES جدید را با مقادیر متفاوت نانوذرات GO به عنوان پرکننده تهیه و شار بالاتر و ویژگی بازدارندگی خوبی را برای غشاها اصلاح شده مشاهده کردند. گورگوجو و همکارانش [۱۰۳] غشاها اولترااصافش بستر مختلط PES را با نانوذرات GO ساختند. غشاها دارای شار بالاتر، پس زنی بیشتر و مقاومت در برابر گرفتگی بهتری نسبت به PES داشتند. در یک کار پژوهشی، جونز و همکارانش [۱۰۴] سطح غشا PES را با روش تابش UV آمینه کردند و سپس سطح غشا را با نانوصفحه‌های GO به منظور بهبود ویژگی ضدگرفتگی، پوشش دادند. نتایج به دست آمده افزایش ویژگی

Graphite

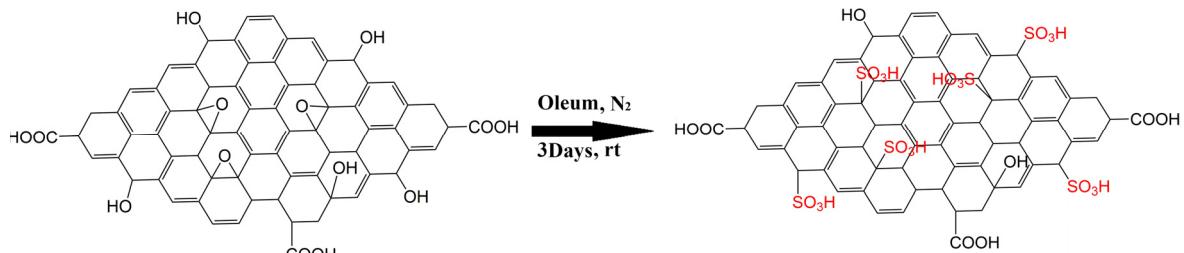
Graphite Oxide

Graphene Oxide

شکل ۷ تهیه گرافن اکسید از گرافیت به روش بهبود یافته هامر

در صدوzenی این نانوذرات، کمترین مقدادر کاهش نسبت شار را نشان داد. این نتیجه نشان دهنده توانایی ضدگرفتگی بالاتر آن است. افونبراین، پس زنی بالای فلزات سنگین Cr، Cd، Cu و Ni برای نمونه حاوی ۱ درصدوزنی GO به دست آمد. نتایج به دست آمده از این بررسی نشان داد که نانوذرات GO و بهویژه s-GO یک ماده افزودنی عالی به عنوان ماده ضدگرفتگی است که برای کاربردهای جدید نویدبخش است.

نتایج FTIR نشان داد که با مهاجرت نانوذرات GO و s-GO به بالای سطح، گروههای عاملی مانند هیدروکسیل، کربوکسیلیک اسید و حلقه‌های اپوکسی به مقدار زیادی در دسترس هستند. عملکرد نانو صافش غشاها تهیه شده به کمک بازداری رنگ بررسی شد. بررسی مشاهده شد که پس زنی رنگ در مورد غشاها حاوی ۰/۵ درصدوزنی s-GO نسبت به PES بالاتر است. همچنین نتایج نشان داد که شار آب خالص غشاها تهیه شده از غشا PES به دلیل آب دوستی غشا بالاتر است. بستر مختلط PES/s-GO حاوی ۰/۵

شکل ۸ تهیه گرافن اکسید سولفونه از گرافن اکسید

میکرومخلخل)، آب دوستی سطح، زبری و بار است. در مقایسه با غشا TFC، غشاها TFN حاوی GO شار آب خالص بالاتر، نفوذپذیری محلول نمک و پس زنی نمک نشان دادند. از همه مهم‌تر، غشا TFN ساخته شده از بستر نانو چندسازه ای نشان داد که بدليل ویژگی‌های بهبود یافته بستر ناشی از مشارکت نانو صفحه‌های بسیار آب دوست و حامل بار منفی GO، آن‌ها به عنوان راه حلی امیدوارکننده TFC برای غلبه بر اثر بین شار آب و پس زنی نمک غشا مطرح هستند. ایزولور و همکارانش [۹۶] گرافن اکسید غشا بستر مختلط پلی‌سولفون را با روش وارونگی فاز تهیه کردند. وارد کردن GO به بستر بسیار منجر به افزایش آب دوستی، شار آب و ویژگی پس زنی نمک Na_2SO_4 شد. همچنین، مشاهده شد که pH محلول خوراک بر عملکرد پس زنی

لائق و گو [۱۰۸] غشاها نانو چندسازه لایه نازک (TFN) را با مقدادر متفاوت گرافن اکسید در بستر میکرومخلخل پلی‌سولفون ساختند و لایه پلی‌آمیدی به ترتیب را بر PSf و PSf به منظور تولید TFN و غشا TFN با روش بسیارش بین‌سطحی مونومرهای پی‌پرازین و تری‌مزولیل کلرید، تشکیل دادند. نتایج نشان داد که افزایش بارگذاری GO در بسترهای PSf می‌تواند علاوه بر تشکیل میکرو‌حرفات بزرگتر، آب دوستی بستر را افزایش و منجر به پس زنی بیشتر نمک‌های دو ظرفیتی یا چند ظرفیتی و نمک‌های تک ظرفیتی مانند NaCl نیز بشود. همچنین، نتایج نشان داد که وجود مقدار کمی از GO (۰/۳ درصدوزنی) در بستر PSf قادر به بهبود ویژگی‌های فیزیکو-شیمیایی بستر PSf و لایه انتخابی PA با توجه به ساختار (بستر

1. Thin-film nanocomposite (TFN)

نتایج نشان داد که پس زنی آرسنیک در غشاهای PSF/GO در مقایسه با غشا PSF خالص به مقدار قابل توجهی به دلیل پدیده دافعه دونان ناشی از بارهای منفی GO سطح غشا افزایش یافت.

زانگ و همکارانش [۱۱۱] نانوصفحه‌های هیبریدی EHT/GO را از راه رسوبدهی لخته تهیه کردند تا بتوانند آن را به طور یکنواخت در محلول پلی‌اتیلن‌ایمین (PEI) پراکنده و از آن به عنوان فاز آبی در بسیارش بین سطحی استفاده کنند. غشاهای هیبریدی پس از مشارکت EHT/GO در غشا GO در مقایسه با غشا NF خالص و غشا NF حاوی PA ویژگی بار مثبت داشتند. به دلیل اینکه EHT/GO می‌تواند کانال انتقال مطلوب‌تری را برای مولکول‌های آب فراهم کند، شار آب به طور چشمگیری بهبود یافت. افزون براین، پس زنی غشا برای محلول‌های خوارک $MgCl_2$ و Na_2SO_4 یک کاربرد نهانی در نرم‌سازی آب سخت را نشان داد.

اصلاح غشاهای کربنی نانولوله‌های کربنی به کمک نانولوله‌های کربنی به عنوان عضوی از خانواده مواد کربنی و در کنار عضو صفر بعدی فولرن‌های کروی با شبکه شش ضلعی کربن یافت شد [۱۱۲]. نانولوله‌های کربنی ویژگی عالی شیمیایی، مکانیکی، گرمایی و جذب سطحی دارند [۱۱۳]. نانولوله‌های کربنی می‌توانند تک‌دیواره (SWCNT^۱) یا چند‌دیواره (CNTs^۲) باشند. از مزایای نانولوله‌های کربنی (MWCNT^۳) باشند. در میان اینها از خلوص بالاتر و هزینه تولید کمتر اشاره کرد [۱۱۴].

در یک کار پژوهشی، سلیک و همکارانش [۱۱۵] غشا چندسازهای PES را بهروش وارونگی فاز از نانولوله‌های

نمک غشا تأثیر گذاشت و غشا در pH بالاتر، افزایش پس زنی نمک را نشان داد. GO نقش عمدۀ ای در اصلاح ریخت غشا ایقا کرد. بدان معنا که سطح غشا بار منفی داشت که این بار منفی با گروه‌های عاملی موجود در سطح GO، منقل می‌شد.

دانگ و همکارانش [۱۰۹] غشا مختلط نوین ضدگرفتگی پلی‌اترسولفون را بهروش وارونگی فاز با میدان الکتریکی جریان مستقیم (DC^۴) با افزودن غلظت بسیار کم گرافن اکسید تهیه کردند. به کمک میدان الکتریکی در غشا مختلط و در مقایسه با غشا PES، نه تنها شار آب خالص بالاتر رفت، بلکه افزایش پس زنی متیل‌رد نیز اتفاق افتاد. در غشاهای PES/GO تهیه شده با میدان الکتریکی، نسبت بازیافت شار به طور قابل توجهی افزایش و مقدار نسبت گرفتگی برگشت‌ناپذیر به حالت فاقد میدان الکتریکی کاهش یافت که نشان‌دهنده توانایی ضدگرفتگی بهبودیافته از میدان الکتریکی در غشاهای مختلط است. نتایج نشان داد که استفاده از میدان الکتریکی روشی مؤثر در دستیابی به عملکرد جداسازی بالای غشاهای و توانایی ضدگرفتگی با افزایش بسیار کم غلظت GO است.

ناصری و همکارانش [۱۱۰] غشا نانوچندسازهای پلی‌سولفون/گرافن اکسید را تهیه و مقدار پس زنی آرسنات از آب را بررسی کردند. آزمایش‌های نفوذ و زاویه تماس نشان داد که با افزایش GO، آب‌دostی غشا و شار آب خالص افزایش یافت. وجود گروه‌های عاملی آب‌دostی آفراوان بر GO، موجب افزایش قدرت آب‌دostی و نفوذپذیری غشا شد. با افزایش مقدار GO در محلول ریخته‌گری، ساختار زیر لایه، شکل غشا بهبود، زاویه تماس غشا کاهش، مقدار تخلخل و شار آب خالص افزایش یافت و حفره‌های قطره‌ای شکل در غشا PSF خالص به موازات افزایش تخلخل در غشا PSF/GO به ماکرو‌حفره‌ها تغییر یافت. افزون بر آن،

1. Direct current

2. Exfoliated Hydrotalcite

3. Single-walled carbon nanotube

4. Multi-walled carbon nanotube

(PAA) پیوندزده بر سطح MWCNTs را اصلاح کردند. افزودن مقادیر متفاوت PAA-g-MWCNT (برای مقایسه با MWCNTs و غشا (PES) در انتخاب مقدار ۰/۱ MWCNTs درصد وزنی از MWCNTs اصلاح شده به عنوان مقدار بهینه برای بهبود شار آب و پس زنی نمک غشا نتیجه داد و گروههای عاملی PAA-g-MWCNTs در PAA علت اصلی پس زنی بیشتر غشا نانو چندسازه بود.

وطن پور و همکارانش [۱۱۸] غشاها نانوفیلتراسیون نانو چندسازه PES با نانوللهای کربنی چندیواره آمین دار با آمین نامقانار ورق تخت PES/NH₂-MWCNTs را به روش وارونگی فاز با مقادیر متفاوت نانو پر کننده تهیه کردند. نتایج نشان داد که قراردادن NH₂-MWCNTs به بستر PES موجب افزایش آب دوستی و شار آب غشاها و افزایش pH محلول نمک، موجب بار منفی بیشتر سطح و بازداری بیشتر آن شد.

وانگ و همکارانش [۱۱۹] غشاها نانو صافش بستر PES/CNTs را با روش وارونگی فاز تهیه کردند. CNTs کربوکسیله با اندازه و غلظت متفاوت برای بهبود عملکرد غشاها NF در بستر بسپار وارد شد و با ورود CNTs، غشاها شار و پس زنی نمک بیشتری را نسبت به غشا PES نشان دادند. غشا با PES/CNTs با CNT نازک تر نسبت به غشا با CNT ضخیم تر عملکرد صافش بهتری داشت.

دارامولا و همکارانش [۱۲۰] غشاها چندسازهای بسپاری را از نانوللهای کربنی، پلی سولفون و پلی وینیل الکل CNTs تهیه کردند. نتایج نشان داد که غشا PSF با پوشش بیشترین نفوذ پذیری و PSF خالص، کمترین مقدار نفوذ پذیری را داشت. غشا تقویت شده fCNTs و پوشش PVA بالاترین پس زنی فلز از پسپار را داشت. همچنین، با کاهش فشار و افزایش غلظت CNTs در غشا بسپاری، کاهش پس زنی مشاهده شد. شایان ذکر است که غشا PSF با رگذاری شده با

کربنی چندیواره برای تصفیه آب و بررسی رفتار گرفتگی با پروتئین BSA ساختند. نتایج نشان داد که جذب غشاها چندسازهای در مقایسه با غشا PES کمتر بود و غشاها چندسازهای پتانسیل محدود کننده ضد گرفتگی پروتئین داشتند.

در پژوهشی دیگر، ژانگ و همکارانش [۱۱۶] نانوللهای هالویسیت ترکیب شده با نانوذرات نقره را برای اصلاح غشاها PES به کار برdenد. مطالعات بررسی عملکرد غشا نشان داد که شار آب خالص غشا اصلاح شده نسبت به غشا PES بیشتر است.

مدائی و همکارانش [۸۳] غشا بستر پلی اترسولفون را که بر آن نانوللهای کربنی اکسید شده اسیدی چندیواره (MWCNTs) تعبیه شده بود را تهیه کردند. به دلیل مهاجرت این نانوذرات عامل دار در طی فرایند وارونگی فاز به سطح غشا، آب دوستی غشا مختلط افزایش یافت. نتایج به دست آمده از بررسی عملکرد ضد گرفتگی غشا بستر مختلط PES/MWCNTs، افزایش آب دوستی و شار آب نسبت به غشا PES را نشان داد. زیری سطح غشاها نقش مهمی در مقاومت ضد گرفتگی زیستی غشاها MWCNT داشت و غشا با زیری کمتر ویژگی ضد گرفتگی بیشتری را نشان داد. رفتار غشاها مخلوط شده با MWCNT در آزمایش های بازداری نمک نشان داد که سازوکار پس زنی نمک سازوکار حذف دونان ناشی از بار منفی سطح غشاهاست. توالی بازداری نمک برای PES/MWCNT پس از ۶۰ دقیقه صافش به صورت: > MgSO₄ (٪ ۴۲) > Na₂SO₄ (٪ ۷۵) > NaCl (٪ ۱۷) بود.

در یک پژوهش مهدوی و همکارانش [۱۱۷] نانوللهای کربنی چندیواره (MWCNTs) به کمک بسپارش در جا محلول آبی اکریلیک اسید (AA) در حضور پتانسیم پرسولفات (KPS) به عنوان آغازگر و اتین گلیکول (EG) در نقش عامل شبکه ای کردن برای دستیابی به پلی اکریلیک اسید

[۱۲۲]. جهانشاهی و همکارانش [۴۲] غشاهای جدید نانوصافش چندسازه پلیاترسولفون/پلیوینیل الكل/TiO₂ را با پوشش دهی از راه غوطه وری غشا در محلول آبی PVA و نانوذرات TiO₂ تهیه کردند. از گلوتارآلدئید (GA) به عنوان عامل شبكه‌ای شدن برای غشا بسپاری چندسازه‌ای به منظور تقویت مقاومت شیمیابی، گرمایی و مکانیکی استفاده شد. عملکرد غشاها، از نظر شار نفوذی، پس زنی یون TiO₂ بررسی و مشخص شد که افزایش غلظت محلول TiO₂ می‌تواند بر ریخت سطح و عملکرد صافش غشاها پوشش داده شده بسیار تأثیر بگذارد. ویژگی آب‌دوستی غشا چندسازه‌ای PVA/PES با پوشش نانوذرات TiO₂ به طور قابل توجهی بهبود یافت. به عنوان نتیجه نهایی، پس زنی NaCl به طور قابل توجهی برای غشا اصلاح شده نسبت به غشا اصلاح نشده با TiO₂ بهبود یافت.

تانگ و وو [۱۲۳] غشا هیبریدی بر پایه پلی‌سولفون را با تزریق نانوهیبرید SiO₂-GO توسعه دادند. غشاهای ترکیبی با پس زنی آلبومین تخم مرغ به مقدار بالا، نفوذپذیری آب را بهبود داد. در مقایسه با غشاهای هیبریدی SiO₂/PSf و GO/PSf، غشا هیبریدی SiO₂-GO/PSf بهترین ویژگی از جمله مقدار شار آب، پس زنی پروتئین و توانایی ضدگرفتگی را به عنوان نتیجه ویژگی بی‌همتای SiO₂-GO نانوهیبرید ارائه داد که در مورد نانوهیبرید SiO₂-GO می‌توان گفت سیلیکا به طور متراکم و یکنواخت در سطح GO پراکنده و موجب آب‌دوستی زیاد SiO₂-GO می‌شود. محمد و همکارانش [۱۲۳] غشاهای هیبریدی برپایه PSf را به کمک GO آغشته به نقره ساختند. آب‌دوستی، شار آب خالص، و پس زنی برای همه غشاها نانوهیبریدی (غشا بستر مخلوط) افزایش یافت. نتایج به دست آمده از این بررسی نشان داد که با زاویه تماس کمتر، شار و تخلخل بالاتر شد. همچنین، غشاهای نانوهیبریدی ویژگی ضدباکتریایی^۲ بسیار

fCNTs و پوشش PVA پس زنی (۹۹/۹٪) را برای نفت سفید و بنزین و پس زنی به مقدار ۶۵٪ را برای فلن نشان داد.

مامبا و همکارانش [۱۲۱] سه نوع نانولوله کربنی نیتروژن‌دار (fN-CNTs)، CNTs (fCNTs) و fP-CNTs به عنوان افزودنی‌های عامل دار را برای اصلاح غشا PSf به کار برند و بهبود عملکرد آن‌ها در عامل‌هایی مانند شار و پس زنی املاح ناشی از ایجاد ساختارهای انگشتی و افزایش تخلخل غشا و اندازه حفره‌ها را مشاهده کردند. شار آب و پس زنی نمک به دلیل افزایش اندازه حفره و ماکروحفره‌ها به طور قابل توجهی افزایش یافت.

اصلاح غشاها به کمک نانوذرات تلفیقی/ترکیبی آلی-معدنی

در حالی که پژوهش و توسعه بر نانوذرات پایه کربنی عامل‌دار شده ادامه دارد، پژوهش بر نانومواد نوین از ترکیب مواد (چندسازه‌ها) مانند Ag-SiO₂, TiO₂-SiO₂ و TiO₂ نیز در جریان است [۸۰]. با افزایش تقاضای مواد جدید برای مقابله با بحران‌های آب و انرژی و پایداری محیط زیست، به طور کامل بر نوع جدیدی از نانوذرات منفرد توسعه بسیاری از پژوهشگران علوم شیمی و مواد، کار شده است. برای مثال، می‌توان به پوشش نانوذرات بر میکروسفرها، تزئین نانوذرات با دیگر نانومواد، مشارکت نانوذرات با سایر نانومواد، عامل‌دارسازی نانوذرات و غیره اشاره کرد [۴].

اصلاح غشاها به کمک نانوذرات تلفیقی/ترکیبی حاوی GO به تازگی، مواد چندسازه حاوی گرافن (گرافن/TiO₂) به عنوان کاتالیست‌های نوری برای تصفیه آلینده‌ها و جلوگیری از ریزاندامگان^۱‌ها در آب و هوا ساخته شده‌اند

1. Microorganism

2. Anti-bacterial

تجزیه رنگ برلیان سیاه^۲ شد. با توجه به شار زیاد، ویژگی فوتوكاتالیستی و ویژگی پس‌زنی غشاها در فشارهای کم، این غشاها را برای کاربرد با انرژی کم در مناطق روستایی کشورهای در حال توسعه که آب در آن‌ها بدون هیچ‌گونه روش تصفیه استفاده می‌شود، مناسب است.

مهلنگو و همکارانش [۱۲۶] همچنین، غشاها پلی‌اترسولفون اصلاح شده GO-ZnO و پلی‌وینیل‌پرولیدون^۳ GO-ZnO و PVP را برای احیا پساب ساختند. PVP و GO-ZnO موجب افزایش نفوذپذیری آب خالص، آبدوستی و استحکام کششی غشا شد در حالی که پس‌زنی نمک اندکی افزایش و پس‌زنی ترکیبات آلی کل (TOrCs) و ویژگی ضدگرفتگی بهبود یافت. در مقایسه با غشاها تجاری در شرایط آزمایشگاهی مشابه، غشاها نوبن شار بیشتر، گرفتگی کمتر و پس‌زنی بیشتر TOrCs را داشتند. بنابراین، غشاها جدید و پس‌زنی GO-ZnO پتانسیل رقابت با غشاها تجاری برای احیای پساب را دارند و برای کاربردهای کم انرژی و تصفیه پساب آلوهه به داروها مناسب هستند.

محمد و همکارانش [۱۲۷] غشاها نانوهیریدی به دست آمده از دو نانوذره ZnO و GO-ZnO را با جاسازی درصدهای مختلفی از نانوذرات ZnO و GO-ZnO ساختند. عملکرد این دو غشا مانند بهبود آبدوستی، نفوذپذیری و تخلخل زیاد، سرعت پس‌زنی هیومیک اسید^۴ مانند ضدگرفتگی خوب و کنترل ضدباکتریایی به طور قابل توجهی بهبود یافت. نتیجه گرفته شد که ترکیب نانوذره ZnO و نانوذره کامپوزیتی ZnO-GO در غشاها PSF رویکردی پیشرفته در ایجاد غشاها بهتر با آبدوستی قابل توجه و افزایش کنترل گرفتگی است که برای کاربردهای مختلف جاسازی و تصفیه مناسب است.

عالی از خود نشان دادند که می‌تواند تشکیل گرفتگی زیستی را به تأخیر انداخته و یا مانع از تشکیل آن بر سطح غشاها شود تا فرصتی را برای کاربردهای جدید در آینده فراهم می‌کند. نتایج نشان داد که نانو صفحه‌های گرافنی آغشته به نقره یک ماده نانوپرکننده عالی هستند که نویدبخش کاربردهای جدید برای غشاها PSF است.

دیزجه و همکارانش [۱۲۴] غشاها چندسازهای پلی‌اترسولفون را از ترکیب با GO و TiO₂ و ZnO تهیه کردند. نتایج بررسی عملکرد نشان داد کربوکسیلیک اسید، هیدروکسیل و سایر گروههای عاملی تشکیل شده بر گرافن، آبدوستی را تأمین و شار آب را افزایش دادند. GO عامل دارشده با غشا چندسازهای ZnO، موجب آبدوستی پیشتر غشا PES شد اما شار آب غشا GO عامل دارشده با TiO₂ کاهش یافت که این نتیجه ناشی از انسداد حفره‌های غشا با نانوذرات TiO₂ است. کمترین مقدار شار از غشاها عامل دارشده با GO-TiO₂ به دست آمد. سرعت بازیابی شار غشا عامل دارشده بیش از پنج برابر غشا تنها بود و بهبود قابل توجهی در جلوگیری از گرفتگی زیستی در GO و غشا چندسازهای GO عامل دارشده مشاهده شد. از این بررسی نتیجه گرفته شد که GO ماده ضدگرفتگی عالی بود. همچنین، عامل دارسازی این غشاها ویژگی آبدوستی غشاها را نسبت به غشا PES بهبود می‌بخشد.

مهلنگو و همکارانش [۱۲۵] با هدف ساختن غشاها پلی‌اترسولفون مورد استفاده در تصفیه پساب دارویی، غشاها ترکیبی GO-ZnO و PES را تهیه کردند. نتایج بررسی عملکرد نشان داد GO-ZnO موجب افزایش آبدوستی و نفوذپذیری آب خالص غشا شد. پس‌زنی ترکیبات آلی کل (TOrCs^۱) و ضدگرفتگی بهبود یافت. مقاومت در برابر گرفتگی غشاها GO-ZnO/PES موجب

1. Total organic compounds
4. Humic acid

2. Brilliant Black

3. Polyvinyl pyrrolidone

مشاهده و بهدلیل مهاجرت نانوصفحه‌های چندسازه‌ای GOC به بالای سطح و پراکنده‌گی کامل آن‌ها، غشاها تهیه شده، سطحی صاف‌تر در مقایسه با PES و غشا حاوی GO داشتند. بهدلیل کاهش تخلخل و وجود مکان‌های فعال‌تر برای جذب، پس‌زنی آن به شدت افزایش یافت. با توجه به پراکنده‌گی غیریکنواخت GOCs، غشاها یادشده عملکرد ضدگرفتگی بهتری نسبت به غشاها حاوی GO داشتند.

مهندی و همکارانش [۱۲۹] غشا RO نوین ZGO/TFN را تهیه و عملکرد غشا بهبود یافته در نتیجه ترکیب با ZGO را بررسی کردند. نتایج بهدست آمده از آزمایش تماس نشان داد که سطح غشاها زبری کمتر، آب‌دوستی بیشتر و زاویه تماس کمتری را در مقایسه با غشا TFC و غشاها GO/TFN دارند. بازگذاری زیاد ZGO منجر به کاهش شار آب شد که به مقاومت هیدرولیکی اضافی ناشی از مقدار زیاد نانوصفحه‌های TFN نسبت داده می‌شود. وقتی از نانوذرات ZGO در غشا TFN استفاده شد، اثرات منفی آن (کاهش پس‌زنی نمک و افزایش زبری سطح) که به تمایل تجمع نانوذرات بر عملکرد غشا اشاره دارد، در مقایسه با نانوذرات GO کاهش یافت. سادگی اختلاط بسپارهای زوج-یون به لایه نازک غشا TFC/RO از راه GO اصلاح شده زوج-یونی نشان می‌دهد که این روش‌ها می‌توانند انتخاب امیدوارکننده برای محدودسازی گرفتگی غشا TFC برای کاربردهای تصفیه آب باشد.

محمدی و همکارانش [۸] غشاها هیبریدی باردار مثبت TETA-MWCNT نانوفیلتراسیون PES با مشارکت MWCNT عامل‌دار (TETA) را با موفقیت ساختند. در مقایسه با غشا PES، شار آب خالص غشا ترکیبی PES/TETA-MWCNT بیش از دو برابر افزایش یافت. پس‌زنی بسیار زیاد دو رنگ کاتیونی و دو رنگ آئیونی، نشانه توانایی چشمگیر غشا در حذف رنگ و بهویژه برای کاربردهای فرایند رنگ کاتیونی نساجی است. در سال‌های

зор و همکارانش [۸۷] به کمک روش تهیه سیز، چندسازه PANI/rGO را تولید و غشا بر پایه را ساختند. چندسازه PANI/rGO سازگاری مناسبی را با اجزاء بسپاری به نمایش گذاشت و منجر به تراکم کمی شد. غشا چندسازه‌ای نشان داد که شار آب خالص بهدلیل افزایش آب‌دوستی غشا بالاتر از غشا PSF است. آزمایش‌ها نشان داد که چندسازه PANI/rGO اصلاح‌کننده خوبی برای پس‌زنی نمک است. همچنین، این مسیر تهیه آنژیمی، ساده و سریع بوده و انتظار می‌رود که بستری امیدوارکننده برای ادغام صفحه‌های گرافن با سایر بسپارها برای تهیه چندسازه‌های نوین گرافن/بسپار و تولید غشا چندسازه‌ای پایه گرافنی با استفاده از آنژیم‌های متفاوت و تکپارهای قابل بسپارش باشد.

مقدسی و همکارانش [۱۱] غشا نانوصفحه‌ای بستر مختلط پلی‌اترسولفون را بهروش وارونگی فاز تهیه کردند. نانوصفحه‌های پلی‌آیلین/گرافن‌اکسید (PANI/GO) را به عنوان ماده افزودنی در تهیه غشا به کار بردن. پس‌زنی نمک با افزودن نانوصفحه‌های PANI/GO به شدت افزایش و به طور معناداری مقدار پس‌زنی نمک غشاها تهیه شده را برای اصلاح PES بهبود بخشید. استحکام کششی غشا با افزایش غلظت PANI/GO در غشا بستر مختلط برپایه PES بهبود و به طور قابل توجهی قدرت مکانیکی غشاها را افزایش داد. تخلخل غشاها نیز با نانوصفحه‌های PANI/GO افزایش یافت. غشا اصلاح شده حاوی نانوصفحه‌های PANI/GO، ویژگی ضدگرفتگی مناسبی را نشان داد.

واندربروگن و همکارانش [۱۲۸] غشاها نانوصفحه‌ای نوین با عملکرد برجسته و ویژگی ضدگرفتگی را از مشارکت نانوصفحه‌های چندسازه‌ای گرافن‌اکسید/کیتوسان (GOC) ساختند. نتایج نشان داد که آب‌دوستی غشا برای کل غلظت‌های نانوصفحه‌های GOC افزایش یافت. بهبود قابل توجهی در مقدار شار آب خالص و ویژگی ضدگرفتگی

زین الدینی و همکارانش [۱۳۲] نانولوله‌های کربنی چنددیواره (MWCNTs) پوشیده شده با نانوذرات روی اکسید (ZnO) با بستر پلی‌اترسولفون را به‌منظور بررسی تأثیرات غشا نانوچندسازه تهیه شده بر عملکرد و ویژگی خاص غشا در این ساخته ارزیابی کردند. شار آب خالص غشا نانوچندسازه پس از افزودن ZnO/MWCNTs به‌طور قابل توجهی بهبود یافت. همچنین، غشا توانایی بازداری رنگ قرمز مستقیم ۱۶ بیشتری را نسبت به PES داشت. به‌دلیل کاهش زبری سطح غشا و افزایش آب‌دوستی، ویژگی خاص چندگرفتگی غشاها حاوی نانوذره افزایش یافت. بررسی خاص چندگرفتگی زیستی با صافش لجن فعال نشان داد که غشا به‌دست آمده به‌دلیل آب‌دوستی زیاد و زبری سطح کم القابی شده از نانوذرات قرارداده شده، بهترین ویژگی خاص چندگرفتگی زیستی را دارد و ممکن است به ماده غشایی مناسبی در زیست‌واکنشگاه غشایی^۱ (MBR) تبدیل شود.

نتیجه‌گیری

با بررسی مقاله‌های علمی، به روشی مشاهده می‌شود که زمینه پژوهشی نانو صافش مورد توجه زیادی قرار گرفته است. موضوعات اصلی مورد علاقه در این زمینه، فرایندهای مربوط به آب شامل تصفیه پساب و تولید آب تمیز، ساخت غشا و اصلاح سطح غشایی بوده است.

در این مقاله مروری، به فرایند NF به‌عنوان یکی از فرایندهای برپایه فشار (MF, UF, RO) در قالب تمايل به گرفتگی و کنترل گرفتگی به‌عنوان یک پدیده طبیعی به‌کمک غشاها اصلاح شده پرداخته و مشخص شد که غشاها NF می‌توانند برای تصفیه آب و از بین بردن آلاینده‌ها و مواد آلی مانند مواد آلی طبیعی، سموم دفع آفات، اورانیم محلول، آرسنیت، کرومات و سایر فلزها استفاده شوند و در تصفیه آب و پساب، نمک‌زدایی، داروسازی، زیست‌فناوری و مواد غذایی مناسب

اخیر، مواد چندسازهای حاوی گرافن (گرافن/TiO₂) به‌عنوان کاتالیست‌های نوری برای تصفیه آلاینده‌ها و جلوگیری از میکروگانیسم‌ها در آب و هوا ساخته شده‌اند [۱۲۳]. گائو و همکارانش [۱۳۰] غشا تجاری PSF را به‌کمک TiO₂ و GO اصلاح و تصفیه پساب را با متیلن آبی به‌عنوان یک آلاینده ارگانیک بررسی کردند. همچنین، شار در غشاها پلی‌سولفونی که سطحشان با TiO₂ و GO اصلاح شده بود به‌طور قابل توجهی افزایش و تخریب آلاینده‌ها نیز افزایش یافت.

اصلاح غشاها به‌کمک نانوذرات تلفیقی/ترکیبی حاوی CNTs
مدادی و همکارانش [۱۳۱] نانولوله‌های کربنی چنددیواره (MWCNT) عامل‌دار اسیدی را در واکنش سه بسپار آب‌دوست اصلاح کردند. برای دستیابی به تعداد بیشتری از گروههای عاملی MWCNTs، سیتریک اسید (CA)، اکریلیک اسید (AA) و اکریل‌آمید (AAm) بر عامل‌دار بسپارش شدند. برپایه نتایج به‌دست آمده غشاها بستر مختلط، شار آب خالص بالاتر را نسبت به غشا نشان دادند. شار آب خالص بالاتر با افزودن مقدار ثابتی از MWCNT و PAA و PAAm اصلاح شده به بستر غشا، به‌دست آمد. آب‌دوستی غشا نانوچندسازه اصلاح شده PES/MWCNT در هر سه بسپار بهبود یافت. پلی‌سیتریک اسید پرشاخه (PCA) بر MWCNTs با تعداد زیادی از گروههای عاملی به‌طور قابل توجهی مقاومت در برابر گرفتگی غشا را در مورد پروتئین‌های آب پنیر بهبود بخشید. پراکندگی مؤثر PCA اصلاح شده بر MWCNT و وجود دندیمراهی در MWCNT با بسیاری از گروههای هیدروکسیل و کربوکسیل دندیمیر تشکیل داده که منجر به آب‌دوستی بهتر در غشا PES شده و در محلول ریخته‌گری منجر به آب‌دوستی و صافی سطح غشا و در نتیجه نسبت بالاتر بازیافت شار شد.

1. Membrane bioreactor

به کمک روش‌های متفاوت اصلاح مانند پیوندزدن، پوشش دادن، شبکه‌ای شدن و آلیاژکردن انجام شود. آب‌دوستی عاملی مهم به منظور ارتقاء سطح غشا پلی‌سولفون/پلی‌اترسولفون برای به حداقل رساندن گرفتگی است. آلیاژکردن ساده‌ترین روش است، ولی با توجه به محدودیت امتصاص پذیری بسپارهای آب‌گریز و آب‌دوست، کاربرد آن محدود است. در میان روش‌های متفاوت، روش آلیاژکردن ارزان‌ترین روش و روشنی مؤثر به منظور بهبود غشا پلی‌سولفون/پلی‌اترسولفون از راه مشارکت مواد است. روش‌های اصلاح ترکیبی می‌توانند ابزاری مفید و همه‌کاره برای بهبود بی‌همتای ویژگی آب‌دوستی باشد. این مقاله، بررسی جامعی را بر غشاها بستر مختلط بسپاری (MMM)، ساخت غشا با بسپارهای متفاوت و پرکننده‌های متفاوت آلی و معدنی، ویژگی‌ها و ارتباط آن‌ها، انجام داد. غشاها بستر مختلط چندسازه‌ای بسپاری، پتانسیلی قوی برای کاربرد در زمینه‌های متنوعی همچون پزشکی، کاتالیست و الکتروشیمیابی دارند.

از دهه گذشته تا به حال نانوذرات TiO_2 به اندازه کافی به کارگرفته شده و باید در استفاده از آن‌ها به عنوان مواد ترکیبی با پرکننده‌های معدنی مانند Al_2O_3 , SiO_2 و $MWCNT$ ، GO ، Ag و ZnO به طور گسترده در MMM تلاش شود. نانوذرات اکسید فلزی می‌تواند برای آب‌دوستی سطح غشا و برای بهبود عملکرد ضدگرفتگی استفاده شوند. عامل دارشدن نانومواد پایه کربنی مانند گرافن، گرافن اکسید و نانولوله‌های کربنی به کمک نانوذرات فلزی اکسیدفلز، می‌تواند به خوبی موجب ارتقاء ویژگی کاتالیستی و پرکننده‌های آلی با وزن مخصوص کم، قیمت پایین و طبیعتی تجدیدپذیر، هستند. همچنین، امروزه با توجه به ساختارهای متخلخل متنوع و مساحت سطح بالاتر، چارچوب‌های فلزی-آلی (MOF) در مقایسه با پرکننده‌های معمولی، نظرات قابل توجهی را به خود جلب کرده و برای

باشند. روش‌های ساخت غشاها NF به دلیل انتخاب پذیری بهتر، شار بهبودیافته و ویژگی ضدگرفتگی بهتر عمل کرده‌اند. هنوز هم روش اصلی ساخت غشاها NF برپایه بسپارش بین‌سطحی در تولید غشاها چندسازه‌ای لایه نازک یا نانوچندسازه استوار و ورود نانومواد در لایه نازک تأثیر معناداری بر عملکرد غشاها داشته است. سازوکار جداسازی NF بیشتر برخاسته از اثرات فضایی و بار است. بیشتر مدل‌سازی‌ها در با مدل‌های مبتنی بر معادله توسعه‌یافته نرنست-پلانک صورت گرفته است. یک مدل خوب منجر به پیش‌بینی بهتر و بهینه‌سازی فرایندهای غشاها NF خواهد شد. در حال حاضر، گرفتگی غشا هنوز هم بزرگ‌ترین چالش و مهم‌ترین مانع در اجرای گسترده فرایندهای غشاها است و به مقدار قابل توجهی عملکرد غشا را کاهش، هزینه‌های عملیاتی را افزایش و عمر غشا را کوتاه می‌کند. متأسفانه، به صفررسانی گرفتگی غشا غیرممکن است اما به کمینه‌رساندن گرفتگی غشا می‌تواند به صورتی کارآمد، انجام شود.

شایان ذکر است به دلیل ویژگی‌هایی مانند مقاومت شیمیایی عالی، حلایلت در برخی حالات قطبی آپرتویک، پایداری اکسایشی، گرمایی، هیدرولیتیکی، پایداری شیمیایی و مکانیکی به دلیل حضور گروه‌های آروماتیک در پلی‌سولفون/پلی‌اترسولفون در ساخت غشاها، حدود ۷۰٪ نشریات مرتبط با اصلاح غشا پلی‌سولفون/پلی‌اترسولفون بر بهبود ویژگی ضدگرفتگی تمرکز یافته‌اند. در دهه‌های اخیر و به‌ویژه در دهه گذشته، برای بهبود ویژگی ضدگرفتگی غشاها پلی‌سولفون/پلی‌اترسولفون به روش‌های متفاوتی اصلاح شده اما سه روش متمایز اصلاح غشاها می‌توانند اصلاح توده، اصلاح سطح و آلیاژکردن باشد. اصلاح توده می‌تواند با کربوکسیل دارشدن انجام شود، ولی بیشتر از سولفونهشدن استفاده می‌شود. در مورد غشاها تجاری بیشتر از روش‌های اصلاح توده در زمان تهیه استفاده می‌شود. اصلاح سطح غشا بیشتر یکی از روش‌های مورداد استفاده برای افزایش مقاومت غشا در برابر گرفتگی است. بهبود آب‌دوستی می‌تواند

به دلیل ماهیت چندمنظوره و ویژگی قابل توجه، موجب پژوهش‌های جدید و اختراق نانومواد نوین و انواع بسیارهای مصنوعی شده است. بنابراین، نوآوری در روش‌های فرایندهای غشایی برای دستیابی به رفتار مناسب مواد در مقیاس نانو، ضروری است.

کاربردهای مهمی مانند کاتالیست مولکولی انتخابگر اندازه، جذب/اذکیره‌سازی گاز، جذب مولکول‌های آلی، به عنوان حامل ماده مبدل پروتون استفاده می‌شوند. MOFs به عنوان موادی بسیار مناسب برای رقابت با نانومواد پایه کربنی در کاربردهای غشایی در حال ظهر هستند. در یک نتیجه گیری، باید گفت غشا چندسازه‌ای با نانوپرکننده آلی یا معدنی

مراجع

- [1] Lee, K.P.; Arnot, T.C.; Mattia, D; J. Membr. Sci. 370, 1-22, 2011.
- [2] Lee, A.; Elam, J.W.; Darling, S.B.; Environ. Sci. Water Res. Technol 2(1), 17-42, 2016.
- [3] Liu, Y.; Zhang, S.; Wang, G.; Desalination 316, 127-136, 2013.
- [4] Jhaveri, J.-H.; Murthy, Z.V.P.; Desal. Water Treat. 57(55), 1-17, 2016.
- [5] Wang, B.; Liang, W.; Guo, Z.; Liu, W.; Chem. Soc. Rev. 44, 336-361, 2015.
- [6] Shi, Q.; Su, Y.L.; Jian, Z.Y.; J. Membr. Sci. 319, 271-278, 2008.
- [7] Mohammad, A.W.; Teow, Y.H.; Ang, W.L.; Chung, Y.T.; Oatley-Radcliffe, D.L.; Hilal, N.; Desalination 356, 226-254, 2015.
- [8] Peydayesh, M.; Mohammadi, T.; Bakhtiari, O.; Sep. Purif. Technol. 194, 488-502, 2018.
- [9] Soyekwo, F.; Zhang, Q.G.; Deng, C.; Gong, Y.; Zhu, A.M.; Liu, Q.L.; J. Membr. Sci. 454, 339-345, 2014.
- [10] Rakhshan, N.; Pakizeh, M.; Korean J. Chem. Eng. 32, 2524-2533, 2015.
- [11] Moochani, M.; Moghadassi, A.; Hosseini, S.M.; Bagheripour, E.; Parvizian, F.; Korean J. Chem. Eng. 33(9), 2674-2683, 2016.
- [12] Pedicini, R.; Carbone, A.; Saccà, A.; Gatto, I.; Di Marco, G.; Passalacqua, E.; Polym. Test 27(2), 248-259, 2008.
- [13] Barth, C.; Gonçalves, M.C.; Pires, A.T.N.; Roeder, J.; Wolf, B.A.; J Membr Sci. 169(2), 287-299, 2000.
- [14] Liu, SX.; Kim, J.T.; J Adhes. Sci. Technol. 25(1-3), 193-212, 2012.
- [15] Wang, Y.; Su, Y.; Sun, Q.; Ma, X.; Ma, X.; Jiang Z.; J. Membr. Sci. 282(1-2), 44-51, 2006a.
- [16] Boussu, K.; Van der Bruggen, B.; Volodin, A.; Van Haesendonck, C.; Delcour, JA.; Van der Meeren, P.; Vandecasteele, C.; Desalination 191(1-3), 245-253, 2006.
- [17] Razali, N.F.; Mohammad, A.W.; Hilal, N.; Leo, C.P.; Alam, J.; Desalination 311, 182-191, 2013.
- [18] Stengaard, F.F.; J. Membr. Sci. 36, 251-275, 1988.
- [19] Khulbe, K.C.; Feng, C.; Matsuura, T.; J Appl Polym Sci. 115(2), 855-895, 2010.
- [20] Zhao, C.; Xue, J.; Ran, F.; Sun, S.; Prog. Mater Sci. 58, 76-150, 2013.
- [21] Zhao, W.; Su, Y.; Li, C.; Shi, Q.; Ning, X.; Jiang, Z.; J. Membr. Sci. 318(1-2), 405-412, 2008.
- [22] Van der Bruggen, B.; J Appl Polym Sci. 114, 630-642, 2009.
- [23] Huang, J.; Wang, H.; Zhang, K.; Desalination 336, 8-17, 2014.
- [24] Chowdhury, S.R.; Kumar, P.; Bhattacharya, P.K.; Kumar, A.; Sep.Purif. Technol. 24, 271-282, 2001.
- [25] Gholami, N.; Mahdavi, H.; Adv Polym Technol. 37, 8, 3529-3541, 2018.
- [26] Mahdavi, H.; Heidari, A.A.; Polym Adv Technol. 29, 2, 989-1001, 2018.
- [27] Peeva, P.D.; Pieper, T.; Ulbricht, M.; J. Membr. Sci. 362, 1-2, 560-568, 2010.

- [28] Keszler, B.; Kova'cs, G.; To'th, A.; Berto'li, I.; Hegyi, M.; J Membr Sci. 62, 201- 210, 1991.
- [29] Zhao, X.; Su, Y.; Chen, W.; Peng, J.; Jiang, Z.; J Membr. Sci. 382(1-2), 222-230, 2011.
- [30] Qin, H.; Sun, C.; He, C.; Wang, D.; Cheng, C.; Nie, S.; Sun, S.; Zhao, C.; J. Membr. Sci. 468, 172-183, 2014.
- [31] Mahdavi, H.; Kazemi Shariat Panahi, M.; Shahalizade, T.; Polym. Bull. 75, 5677-5694, 2018.
- [32] Mahdavi, H.; Moradi-Garakani, F.; Chemical Engineering Research and Design 125, 156-165, 2017.
- [33] Mahdavi, H.; Ardestiri, F.; J. Iran. Chem. Soc. 13, 873-880, 2016.
- [34] Mahdavi, H.; Razmi, F.; Shahalizade, T.; Sep. Purif. Technol. 162, 37-44, 2016.
- [35] Mahdavi, H.; Heidari, A.A.; Polym Adv Technol. 29(2), 989-1001, 2018.
- [36] Mahmoudian, M.; Ghasemi Kochameshki, M.; Mahdavi, H.; Vahabi, H.; Enayati, M.; Polym Adv Technol. 29, 2690-2700, 2018.
- [37] Mahdavi, H.; Hosseinzadeh, M.T.; Shahalizade, T.; J IRAN CHEM SOC. 12, 1465-1472, 2015.
- [38] Mahdavi, H.; Mahmoudian, M.; Shikhhhasani, F.; Polymer Science, Ser. B, 56(4), 494-503, 2014.
- [39] Mahdavi, H.; Mahmoudian, M.; J IRAN CHEM SOC. 11, 1275-1285, 2014.
- [40] Ma, X.; Su, Y.; Sun, Q.; Wang, Y.; Jiang, Z.; J. Membr. Sci. 300, 71-78, 2007.
- [41] Yu, H.; Cao, Y.; Kang, G.; Liu, J.; Li, M.; Yuan, Q.; J. Membr. Sci. 342, 6-13, 2009.
- [42] Pourjafar, S.; Rahimpour, A.; Jahanshahi, M.; J. Ind. Eng. Chem. 18, 1398-1405, 2012.
- [43] Boricha, A.G.; Murthy, Z.V.P.; J. Appl. Polym. Sci. 110, 3596-3605, 2008.
- [44] Boricha, A.G.; Murthy, Z.V.P.; J. Membr. Sci. 339, 239-249, 2009.
- [45] Luo, M.-l.; Tang, W.; Zhao, J.-q.; Pu, C.-s.; J. Mater. Process. Technol. 172, 431-436, 2006.
- [46] Garcia-ivars, J.; Iborra-clar, M.; Alcaina-miranda, M.; Sep. Purif. Technol. 135, 88-99, 2014.
- [47] Das, R.; Ali, M.E.; Hamid, S.B.A.; Ramakrishna, S.; Chowdhury, Z.Z.; Desalination 336, 97-109, 2014.
- [48] Khorshidi, B.; Hajinasiri, J.; Sadrzadeh, M.; J. Membr. Sci. 500, 151-160, 2016.
- [49] Miyauchi, M.; Nakajima, A.; Watanabe, T.; Hashimoto, K.; Chem. Mater. 14, 6, 2812-2816, 2002.
- [50] Madaeni, S.S.; Ghaemi, N.; J. Membr. Sci. 303, 221-233, 2007.
- [51] Zhang, X.W.; Wang, D.K.; Lopezn, D.R.S.; da Costa, J.C.D.; Chem. Eng. J. 236, 314-322, 2014.
- [52] Kanakaraju, D.; Glass, B.D.; Oelgemoller, M.; Environ. Chem. Lett. 12, 27-47, 2014.
- [53] Balta, S.; Sotto, A.; Luis, P.; Benea, L.; Van der Bruggen, B.; Kim, J.; J. Membr. Sci. 389, 155-161, 2012.
- [54] Hess, S.C.; Kohll, A.X.; Raso, R.A.; Schumacher, C.M.; Grass, R.N.; Stark, W.J.; ACS Appl. Mater. Interfaces. 7(1), 611-617, 2015.
- [55] Yang, Y.; Zhang, H.; Wang, P.; Zheng Q.; Li, J.; J. Memb. Sci. 288(1-2), 231-238, 2007.
- [56] Sotto, A.; Boromand, A.; Zhang, R.; Luis, P.; Arsuaga, J. M.; Kim, J.; Van der Bruggen, B.; J. Colloid Interface Sci. 363, 2, 540-550, 2011.
- [57] Prashantha, K.; Park, S.G.; J. Appl. Polym. Sci. 98(5), 1875-1878, 2005.
- [58] Bae, T.-H.; Kim, I.-C.; Tak, T.-M.; J. Memb. Sci. 275(1-2), 1-5, 2006.
- [59] Li, J.-F.; Xu, Z.-L.; Yang, H.; Yu, L.-Y.; Liu, M.; Appl. Surf. Sci. 255, 9, 4725-4732, 2009.
- [60] Mingliang, L.; Qingzhi, W.; Jialin, L.; Hongjian, L.; Zilong J.; Chin. J. Chem. Eng. 19(1), 45-51, 2011.
- [61] Liu, S.; Yu, H.; Zhou, L.; Wang, P.; Shao, Z.; Yi, B.; Int. J. Hydrogen Energy. 37(15), 11425-11430, 2012.

- [62] Jamshidi Gohari, R.; Lau, W.J.; Matsuura, T.; Halakoo, E.; Ismail, A.F.; Sep. Purif. Technol. 120, 59-68, 2013.
- [63] Jamshidi Gohari, R.; Halakoo, E.; Lau, W.J.; Kassim, M.A.; Matsuura, T.; Ismail, A.F.; RSC Adv. 4(34), 17587-17596, 2014.
- [64] Rahimpour, A.; Madaeni, S.S.; Taheri, A.H.; Mansourpanah, Y.; J. Membr. J. Membr. Sci. 313(1-2), 158-169, 2008.
- [65] Bae, T.-H.; Tak, T.-M.; J. Membr. Sci. 249, 1-8, 2005.
- [66] Luo, M.-L.; Zhao, J.-Q.; Tang, W.; Pu, C.-S.; Appl. Surf. Sci. 249, 76-84, 2005.
- [67] Li, X.; Fang, X.; Pang, R.; Li, J.; Sun, X.; Shen, J.; Han, W.; Wang, L.; J. Membr. Sci. 467, 226-235, 2014.
- [68] Hamid, N.A.A.; Ismail, A.F.; Matsuura, T.; Zularisam, A.W.; Lau, W.J.; Yuliwati, E.; Abdullah, M.S.; Desalination 273, 85-92, 2011.
- [69] Yang, Y.; Wang, P.; Polymer 47, 2683-2688, 2006.
- [70] Vatanpour, V.; Madaeni, S.S.; Khataee, A.R.; Salehi, E.; Zinadini, S.; Monfared, H.A.; Desalination 292, 19-29, 2012.
- [71] Kumar, R.; Isloor, A.M.; Ismail, A.F.; Rashid, S.A.; Ahmed, A.A.; Desalination 316, 76-84, 2013.
- [72] Shaban, M.; AbdAllah, H.; Said, L.; Hamdy, H.S.; Khalek, A.A.; Chem. Eng. Res. Des. 95, 307-316, 2015.
- [73] Shen, J.N.; Ruan, H.M.; Wu, L.G.; Gao, C.J.; Chem. Eng. J. 168(3), 1272-1278, 2011.
- [74] Ahmad, A.L.; Majid, M.A.; Ooi, B.S.; Desalination 268(1-3), 266-269, 2011.
- [75] Leo, C.P.; Lee, W.P.C.; Ahmad, A.L.; Mohammad, A.W.; Sep. Purif. Technol. 89, 51-56, 2012.
- [76] Zhao, S.; Yan, W.; Shi, M.; Wang, Z.; Wang, J.; Wang, S.; J. Membr. Sci. 478, 105-116, 2015.
- [77] Pang, R.; Li, X.; Li, J.; Lu, Z.; Sun, X.; Wang, L.; Desalination 332, 60-66, 2014.
- [78] Homayoonfal, M.; Mehrnia, M.R.; Sharifiyat-Niassar, M.; Akbari, A.; Ismail, A.F.; Matsuura, T.; Desalination 354, 125-142, 2014.
- [79] Ghaemi, N.; Madaeni, S.S.; Daraei, P.; Rajabi, H.; Zinadini, S.; Alizadeh, A.; Heydari, R.; Beygzedeh, M.; Ghouzivand, S.; Chem. Eng. J. 263, 101-112, 2015.
- [80] Jhaveri, J. -H.; Murthy, Z.V.P.; Desalination 379, 137-154, 2016.
- [81] Geim, A.K.; Science, 324(5934), 1530-1534, 2009.
- [82] Choi, J. -H.; Jegal, J.; Kim, W.-N.; J. Membr. Sci. 284, 406-415, 2006.
- [83] Vatanpour, V.; Madaeni, S.S.; Moradian, R.; Zinadini, S.; Astinchap, B.; J. Membr. Sci. 375, 284-294, 2011.
- [84] Son, M.; Choi, H.-G.; Liu, L.; Celik, E.; Park, H.; Choi, H.; Chem. Eng. J. 266, 376-384, 2015.
- [85] Ionita, M.; Pandele, A.M.; Crica, L.; Pilan, L.; Compos. Part B 59, 133-139, 2014.
- [86] Zinadini, S.; Zinatizadeh, A.A.; Rahimi, M.; Vatanpour, V.; Zangeneh, H.; J. Membr. Sci. 453, 292-301, 2014.
- [87] Akin, I.; Zor, E.; Bingol, H.; Ersoz, M.; J. Phys. Chem. B 118, 5707-5716, 2014.
- [88] Goh, P.S.; Ismail, A.F.; Desalination 356, 115-128, 2015.
- [89] Liu, H.; Wang, H.; Zhang, X.; Adv. Mater. 27, 249-254, 2015.
- [90] Han, Y.; Xu, Z.; Gao, C.; Adv. Funct. Mater. 23, 3693-3700, 2013.
- [91] Zhang, Y.; Chung, T.S.; Current Opinion in Chemical Engineering 16, 9-15, 2017.
- [92] Heo, Y.; Im, H.; Kim, J.; J. Membr. Sci., 425-426, 11-22, 2013.
- [93] Zhao, Y.; Xu, Z.; Shan, M.; Min, C.; Zhou, B.; Li, Y.; Li, B.; Liu, L.; Qian, X.; Sep. Purif. Technol. 103, 78-83, 2013.
- [94] Ganesh, B.M.; Isloor, A.M.; Ismail, A.; Desalination 313, 199-207, 2013.
- [95] Wang, N.; Ji, S.; Zhang, G.; Li, J.; Wang, L.; Chem. Eng. J. 213, 318-329, 2012.
- [96] Liang, J.; Huang, Y.; Zhang, L.; Wang, Y.; Ma, Y.; Guo, T.; Chen, Y.; Adv. Funct. Mater. 19, 2297-2302, 2009.

- [97] Safarpour, M.; Vatanpour, V.; Khataee A.; Desalination 393, 65-78, 2016.
- [98] Yin, J.; Zhu, G.; Deng, B.; Desalination 379, 93-101, 2015.
- [99] Surwade, S.P.; Smirnov, S.N.; Vlassiouk, I.V.; Unocic, R.R.; Veith, G.M.; Dai, S.; Mahurin, S.M.; Nature Nanotechnology 10, 459-464, 2015.
- [100] Badrinezhad, L.; Ghasemi, S.; Azizian-Kalandaragh, Y.; Nematollahzadeh, A.; Polym. Bull. 75, 469-484, 2018.
- [101] Zhang, Y.; Zhang, S.; Chung, T.S.; Environ. Sci. Technol. 49, 10235-10242, 2015.
- [102] Mahalingam, D.K.; Kim, D.L.; Nunes, S.P.; Mater. Res. 2(46), 2505-2511, 2017.
- [103] Abdel-Karim, A.; Leaper, S.; Alberto, M.; Vijayaraghavan, A.; Fan, X.; Holmes, S.M.; Souaya, E. R.; Badawy, M.I.; Gorgojo, P.; Chem. Eng. J. 334, 789-799, 2018.
- [104] Igbinigun, E.; Fennell, Y.; Malaisamy, R.; Jones, K.L.; Morris, V.; J. Membr. Sci., 514, 518-526, 2016.
- [105] Rezaee, R.; Nasseri, S.; Mahvi, A.H.; Jafari, A.; Safari, M.; Shahmoradi, B.; Alimohammadi, M.; Khazaei, M.; Maroosi, M.; J. Adv. Environ. Health Res. 4(3), 169-175, 2016.
- [106] Homem, N.C.; Yamaguchi, N.U.; Vieira, M.F.; Amorim, M.T.S.P.; Bergamasco, R.; Chem. Eng. Trans. 60, 259-264, 2017.
- [107] Hu, M.; Mi, B.; Environ. Sci. Technol. 47(8), 3715-3723, 2013.
- [108] Lai, G.S.; Lau, W.J. Goh, P.S.; Ismail, A.F.; Yusof, N.; Tan, Y.H.; Desalination 387, 14-24, 2016.
- [109] Wang, X.; Feng, M.; Liu, Y.; Deng, H.; Lu, J.; J. Membr. Sci. 577, 41-50, 2019.
- [110] Rezaee, R.; Nasseri, S.; Mahvi, A.H.; Nabizadeh, R.; Mousavi, S.A.; Rashidi, A.; Jafari, A.; Nazmara, S.; Journal of Environmental Health Science & Engineering 13, 61-71, 2015.
- [111] Wang, X.; Wang, H.; Wang, Y.; Gao, J.; Liu, J.; Zhang, Y.; Desalination 451, 209-218, 2019.
- [112] Wu, H.; Tang, B.; Wu, P.; J. Membr. Sci. 451, 94-102, 2014.
- [113] Kou, L.; Gao, C.; Nanoscale 3(2), 519-528, 2011.
- [114] Goei, R.; Lim, T.; Water Res. 59, 207-218, 2014.
- [115] Celik, E.; Liu, L.; Choi, H.; Water Res. 45(16), 5287-5294, 2011.
- [116] Zhang, J.; Zhang, Y.; Chen, Y.; Du, L.; Zhang, B.; Zhang, H.; Liu, J.; Wang, K.; Ind. Eng. Chem. Res. 51(7), 3081-3090, 2012.
- [117] Daraei, P.; Madaeni, S.S.; Ghaemi, N.; Ahmadi Monfared, H.; Khadivi, M.A.; Sep. Purif. Technol. 104, 32-44, 2013.
- [118] Vatanpour, V.; Esmaeili, M.; Davood Abadi Farahani, M.H.; J. Membr. Sci. 466, 70-81, 2014.
- [119] Wang, L.; Song, X.; Wang, T.; Wang, S.; Wang, Z.; Gao, C.; Appl. Surf. Sci. 330, 118-125, 2015.
- [120] Daramola, M.O.; Sadare, O.O.; Oluwasina, O.O.; Iyuke, S. E.; J. Membr. Sci. Res. 5, 310-316, 2019.
- [121] Yokwana, K.; Gumbi, N.; Adams, F.; Mhlanga, S.; Nxumalo, E.; Mamba, Bheki; J. Appl. Polym. Sci. 132, 41835-41844, 2015.
- [122] Morales-Torres, S.; Pastrana-Martínez, L.; Figueiredo, J.; Faria, J.; Silva, A.T.; Environ. Sci. Pollut. Res. 19, 3676-3687, 2012.
- [123] Mahmoudi, E.; Ng, L.Y.; Ba-Abbad, M.M.; Mohammad, A.W.; Chem. Eng. J. 277, 1-10, 2015.
- [124] Dizge, N.; Gonuldas, H.; Ozay, Y.; Ates, H.; Ocakoglu, K.; Harputlu, E.; Yildirimcan, S.; Unyayar, A.; Water Sci. Technol. 75(3), 670-685, 2017.
- [125] Mahlangu, O.T.; Nackaerts, R.; Mamba, B.B.; Verliefde, A.R.D.; Water Sci. Technol. 76, 501-514, 2017.
- [126] Mahlangu, O.T.; Nackaerts, R.; Thwala, J.M.; Mamba, B.B.; Verliefde, A.R.D.; J. Membr. Sc. 524, 43-55, 2017.
- [127] Chung, Y.T.; Mahmoudi, E.; Mohammad, A.W.; Benamor, A.; Johnson, D.; Hilal, N.; Desalination 402, 123-132, 2017.

- [128] Bagheripour, E.; Moghadassi, A.R.; Hosseini, S.M.; Van der Bruggen, B.; Parvizian, F.; J. Ind. Eng. Chem. 62(25), 311-320, 2018.
- [129] Mahdavi, H.; Rahimi, A.; Desalination 433, 94-107, 2018.
- [130] Gao, Y.; Hu, M.; Mi, B.; J. Membr. Sci. 455, 349-356, 2014.
- [131] Daraei, P.; Madaeni, S.S.; Ghaemi, N.; Khadivi, M.A.; Astinchap, B.; Moradian, R.; J. Membr. Sci. 444, 184-191, 2013.
- [132] Zinadini, S.; Rostami, S.; Vatanpour, V.; Jalilian, E.; J. Membr. Sci. 529, 133-141, 2017.

A review of polysulfone and polyethersulfone based mixed matrix nanofiltration membranes/carbon nanoparticles**Nader Gholami¹, Hossein Mahdavi^{2,*}**

1. Ph.D in Chemistry, School of Chemistry, University College of Science, University of Tehran, Tehran, Iran.

2. Professor of Chemistry, School of Chemistry, University College of Science, University of Tehran, Tehran, Iran.

Abstract: Although the membrane technology has advantages such as the high capability of separation, flexibility of operation, efficiency, etc. compared to conventional methods, fouling is the main limitation for the further use of membrane technology, mainly because of the inherent hydrophobicity of membrane materials. To overcome this drawback, nanocomposite membranes are used. Among membrane processes, nanofiltration has applications in groundwater, surface water and wastewater treatment as well as pre-desalination operations. Since NF process is performed at a lower pressure, it is a much more energy efficient process. In this review, modification of polysulfone/polyethersulfone membranes is investigated with regards to anti-fouling performance. The mechanism of fouling reduction clearly shows that surface hydrophilicity improves at the polysulfone/polyethersulfone membranes, based on different membrane modification methods. In addition, the fabrication of nanocomposite membranes resulting from the participation of nanoparticles in the polymeric matrix mixed membrane, their properties and applications using organic fillers (such as graphene and carbon nanotubes) have been thoroughly studied. Furthermore, the characterization techniques applied for modified membranes have been discussed. This comprehensive study concludes with some recommendations for future research and development of NF membranes.

Keywords: Nanofiltration, Nonocomposite, Fouling, Hydrophilicity, Hydrophobicity, Flux, Desalination, Polyethersulfone, Polysulfone, Rejection, Mixed matrix membrane

* Corresponding author Email: hmahdavi@khayam.ut.ac.ir Journal of Applied Research in Chemistry